

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๒/๒๔๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๙๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : จันทน์มาชิกมาประชุม ๗๒ คน ครบองค์ประชุม
แล้ว ข้าราชการออกดำเนินการประชุมต่อไป

เรื่องที่ ๑ เรื่องที่จะแจ้งให้ ท.ประชุมทราบใหม่

เรื่องที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๒๑/๒๔๙๒ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งนี้

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๑ กระทู้ถามของคุณสุวิวัฒน์ พุนตาก
เรื่องการสร้างทางหลวงแผ่นดิน ตามกระทรวงคมนาคม

นายสุวิวัฒน์ พุนตาก (ร้อยเอ็ด) : ข้าราชการของกระทรวงคมนาคม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. ด้วยปรากฏว่ามี การสร้างและซ่อม สะพานบนทางหลวงแผ่นดินสายบ้าน
ไร่-ร้อยเอ็ด เป็นจำนวนมากแห่งในฤดูฝน เหตุใดจึงไม่จัดสร้างให้เสร็จก่อนฤดู
ฝนและจะเร่งรัดให้เสร็จได้ โดยเร็วได้หรือไม่

๒. ทางหลวงแผ่นดินสายบ้านไร่-ร้อยเอ็ดนี้ ได้สร้างมาเป็นเวลาหลายปี
หินบนถนนบางตอนแทบไม่มีเหลือ และความถี่กรหรมมีอยู่ทั่วไป จะซ่อมแซมเป็น
การใหญ่ได้หรือไม่ และเมื่อใดจะลงมือ

๓. ทางหลวงแผ่นดินตามโครงการ ๕ ปี สายร้อยเอ็ดไปอำเภองวงและสาย ร้อยเอ็ดไปพนมไพรจะตั้งมีอัตราค่าก่อสร้างเมื่อใด ขอให้ลงมือในปี ๒๕๑๒ จะได้หรือไม่

ร้อยเอกประเสริฐ สุตบรรทัด รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ ของผู้ถามดังนี้ ตามข้อหนึ่งที่ถามเรื่องสะพานนั้น การที่สะพานมีได้สร้างในขณะ ที่อนุญาตถนนนั้นเนื่องจากว่างงบประมาณที่จะได้มา และเหตุใดที่งบประมาณ จึงได้ช้านั้น รัฐบาลได้แถลงเมื่อวันแถลงนโยบายนั้นแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าเข้าใจว่าคง จะระดมได้ สำหรับถนนในปี ตามที่ท่านของใจ และท่านเองเดียวกับสะพานนั้น ก็คง ใ้โครงการสร้างในปีรวมทั้งสะพานด้วย และสะพานเนื่องจากมีชาวรถบรรทุกมาก ก็จำเป็นต้อง ระวังรถเป็นการใหญ่ การที่จะซ่อมสะพานก่อนทำถนนนั้นก็เป็นกรวดใจมาก เพราะ ฉะนั้นจะตั้งให้สร้างและซ่อมถนนในปี ให้เสร็จในปี ๒๕๑๒

ในปีพุทธชยันตี ๒๕๑๒ ก็คือเรื่องทางสายบ้านไร่-ร้อยเอ็ดนั้น ก็พร้อมที่จะทำให้ เสร็จในปี ๒๕๑๒ เช่นเดียวกัน ในขณะที่ตั้งให้ประมูลในการทำถนนนั้นแล้ว

ข้อที่ ๓ ในเรื่องทางสายวงไปร้อยเอ็ด และสายพนมไพรนี้ สำหรับพนมไพร ไปร้อยเอ็ดก็ได้ตั้งให้เขาซ่อมและสร้างให้เสร็จภายในปี ๒๕๑๒ ตามที่ท่านต้องการ เช่นเดียวกัน สำหรับวงนั้น เสียใจที่จะทำให้เสร็จในปี ๒๕๑๒ ไม่ได้เนื่องจากว่างบ ปรมาณมีจำกัด แต่อย่างไรก็ดี เพื่อสนองของความเสียดนาของท่าน ก็คงงบประมาณ สำหรับปี ๒๕๑๓ แล้วเป็นเงิน ๕ ล้านบาท ซึ่งถ้าท่านสนับสนุนแล้ว เข้าใจว่าถนน ทุกสายก็จะสำเร็จตามความต้องการของท่าน

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีสั่งการ กระทรวงคมนาคมได้ ชี้แจงแถลงมาแต่ฉนั้น ข้าพเจ้าก็ยังมีความข้องใจอยู่ ก็ เพราะว่าทาง สายนั้นเป็นทางสาย ตัวคีย์ผ่าน จังหวัดมหาสารคามแล้วแยก ออกไป กาศสินธุ์ ไปถึงร้อยเอ็ด คือจากร้อยเอ็ดก็ไปอุบลราชธานี รถเดินแต่ฉวันไม่ น้อยกว่า ๕๐ คัน ผู้คนไปมาไม่น้อยกว่าฉวันหลายพันคน สินค้าต่าง ๆ ก็มีมาก มาย ฉะนั้นการสร้างสะพานในอนุญาตเช่นนี้ ผ่านตกชุก เชื้อแน่เหตุฉเกินว่าทางจะ

คองเสียที เป็นกรใหญ่ จนถึงจะคองช่อมแซมไม่ได้เลย เพราะว่ามีน้ำแรงมาก เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถือว่าเป็นความบกพร่องของ เจ้าหนาท กรมทางอย่างยงทมได้ตรวจ
 คราตรวจหน้าแล้วจะซ่อมแซมได้เพียงไรหรือไม่ว่า เพราะในการที่สะพาน จะหัก
 พงหรือจะใช้การไม่ได้เราย่อมรู้ ต้องหน้าไม่น้อยกว่า ๒ เดือนหรือ ๓ เดือนเมื่อเป็น
 ดงหน้าไม่คงที่ของเสีย ถ้าไปตัดชกทางนักจะคองเสียหายช่อมแซมไม่ได้เลยหรือจะ
 คองช่อมเสียเงินเป็นจำนวนมากและเสียเงินของรัฐโดยใช้เหตุ เพราะว่าเจ้าหนาท
 การสร้างทางไม่ได้ตรวจตรา จึงอยากจะเรียนชกกว่าคองไปทางกระทรวงคมนาคมจะ
 เร่งรัดกวดขันให้เจ้าหนาทการทางให้ตรวจคราดหรือไม่ว่า และจะเตรียมการซ่อม
 ซ่อมไว้ก่อนฝนได้หรือไม่ว่าประการใด

และอีกประการหนึ่ง ในการที่จะซ่อมทางสายนักปรากฏความหนึบเร่งราย และ
 หนึบหนวดคองเสียไม่ปรากฏความคองภาพพชที่จะสร้างทางให้ถาวรมั่นคง จึงอยาก
 จะทราบเรียนชกทางรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยประ มตเห็น สร้าง ทาง หนึบ สนมกพอของ
 หนึบหนวดคองเสียหรือหรือชดแต่เขาเขามาแล้วก็ให้ทำทางไปเพราะฉนั้นข้าพเจ้า
 ขอบทเรียน

ร้อยเอกประเสริฐ สดบรรทัด รัฐมนตรี : ตามที่ท่านบอกเจ้า
 หนาททบกพร่องและทอดทิ้งนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่าความจริงเจ้าหนาท ได้ปฏิบัติไปแล้ว
 ถูกต้อง แต่ในขณะนั้นเงินไม่มี จะไปโทษเจ้าหนาทก็หาถูกไม่ หรือไม่ได้ รับความ
 เป็นธรรม ก็เหตุผลที่หาเนื่องจากงบประมาณที่เดอมามการได้เพียงกึ่งเกือบจะ
 หามรุ่งหามค่ำ เมื่อเป็นดังนี้แล้วในการสร้างทางสายนักไม่มีเงินที่จะสร้าง แต่อย่างไร
 ไรก็ดี ความมุ่งหมายของท่านอยากจะให้สะพานนี้แล้วเสร็จนั้น ข้าพเจ้าก็ได้สั่งให้
 เขาทำไปแล้ว ท่านก็ควรพอใจแล้ว คือชกรับรองว่าทางหนึบและสะพานที่ท่านว่าหนึบ
 จะให้เสร็จในปี ๒๕๒๒ อย่างที่ใดเรียนให้ท่านทราบแต่ขอเมื่อนั้น สำหรับคุณภาพของ
 หนึบหนวด เป็นคองรักษา คือจะใช้ หนึบคองสัญญาสำหรับทำทางในสายนี้เราไม่ยอม
 เพราะฉนั้นหนึบหนวดคองคองกต จะคองถูกคองตาม สัญญา และทางกรมทางรับรอง
 ค่าใช้ ได้แล้ว

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : ถึงแม่เจ้าท่านรัฐมนตรีตั้งราช
 การกระทรวงคมนาคมจะได้แต่ถึงขอของใจให้ทราบแต่ถนัด แต่ยังไม่หายในข้อ
 ของใจเหตุนั้น คือความทางด้านการเมืองจากมความสำคัญมากทางกได้หายอย่างมาก
 นายจมนกคุมเตียงไม้คานอย่างนั้น คือของพวกเจ้าของรถยนต์ ซึ่งโดยมากก็คุมแต่พอ
 คาคางคางเขามารถยนต์ลงในทางด้านนี้ ในเมื่อถึงฤดูฝนทางเสียหายมากมณโดย
 ตำรน้อยทำให้รายได้ของรถยนต์ตกต่ำ จนถึงว่าถ้ามากพจนชยจนจะยอมขอเข้ามา
 เกือบครึ่งก็ใช้เข้าอย่างนั้นเขากำหนดอัตราค่านางจากร้อยเอ็ด-บ้านไร่ ช่างใน ๑๐
 บาท ช่างนอก ๕ บาท แต่เรียกเขาคันละ ๕๐๐ บาท ผู้ใดทำผิดสัญญาแล้ว ผู้มา
 คุมก็จะรับเงิน เนื่องจากทางไม้คานนี้ จึงทำให้ผู้มากมพคาคางเขายยอมเข้ามา น่าจะ
 ขายเป็นอย่างมาก จึงอยากเรียนสักว่าจะซ่อมแซมเป็นการใหญ่เมื่อใด แต่การซ่อม
 ซ่อมจะรักษาคุณภาพแต่จะตกตงกับผู้รับเหมาได้หรือไม่ว่าจะก่อสร้างใหม่คน
 โดยไม่ก่อสร้างหตุก ๆ เช่นบางรายถมไปไม่เดียวก่อนแล้วจึงจะตงหินทตง ท่านจะ
 ให้เขารับประกันไว้ภายในเค้านั้นเท่าอนบ ถ้าทวเช่นกระทรวงคมนาคมจะทำได้หรือ
 ไม่ แต่ในการตรวจตราคุณภาพของหิน ท่านจะเอาจริงจ้งอย่างไร ถ้าทวเช่นแล้ว
 จะตงกรรมกรไปตรวจตราหินเหตุนั้นตามทางได้หรือไม่

ร้อยเอกประเสริฐ สดขรรค์ รัฐมนตรี : ที่เจ้าของกระทรวง ได้บอก
 ถนนได้รยความเสียหายมาก เวลานรถยนต์เกือบจะเดินไม่ได้ เรชนนเป็นความจริง
 เมชถนนนั้นเต็ม รถยนต์ก็เดินไม่ได้ ถ้าจะให้ถนนเดินได้นานๆ จึงตงอกเป็นหน้าท
 ของเจ้าของรถยนต์โดยเหมขนกนคชชอย่งใช้รถบรรทุกหนักเกินกว่าที่ถนนจะทนได้
 เมื่อถนนเต็มถนนจะตงก แห่งเจ้าของรถยนต์พยายามจะรับใช้ถนนให้ถนนทุกดยเสีย
 หมด ซึ่งรถยนต์เหมือนคตายไม่พกถงภาษอากรตราชฎวตตงเสียไปเป็นงบประมาณ
 ถ้าเจ้าของรถยนต์ไม่ช่วยกันรักษาถนนไว้บางตงกเชอแนวถนนยอมใช้ไม่ได้ ยึด
 ยาว ด้วยเหตุนี้เขาพเจ้าจ้งขอของท่านซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ดได้ไปรัด
 ขอรับจ้งเจ้าของรถยนต์จ้งว่าในการบรรทุกอิฐหรือหินชบ ได้ไปตงตงตัวถนนด้วย
 แต่อย่างไรก็ตงใจของจิตใจของท่านแต่เพื่อให้ตรงกับฝ่ายบริหาร ในเมื่อประ

มาณปี ๗๓ ทางกระทรวงคมนาคมได้ คงงบประมาณไว้สำหรับถนนทั้งสองสายนี้
คือถนนไปเวงกับถนนไปอำเภอพนมไพร เป็นจำนวนเงินสองล้านสามแสนสองหมื่น
บาท ซึ่งเป็นการทำกันเป็นอย่างใหญ่ เพราะฉะนั้นเราจึงว่าในปี ๗๓ นี้ จังหวัด
ร้อยเอ็ด เฉพาะถนนสองสายนี้คงจะไม่มั่งงบประมาณคงได้เท่าไรก็มากเท่ากันเหมือน
ปี ๕๔๗๓ เพราะฉะนั้นเราจึงว่าเจ้าของกระทรวง คงจะเป็นที่พอใจ

นายสุวัฒน์ พูลธาท (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอเรียนรักคือไปว่าถึง
เมื่อทางคมนาคมจะตั้งตรวจตราเริ่มงวดประการใดก็ตาม แต่จำยอมของคณะของกร
ปฏิบัติแล้วกรักตั้งชัยชัย ทั้ง ๆ ที่ทางไม่ได้เสียหายมากมายไม่มีการทำนุบำรุง แต่
ปรากฏว่าท่านได้ตั้งเด็กหัวหน้าท่อน้อยบ้างทางไป คงเป็นความจริงหรือไม่ และ
ในเมื่อท่านได้ไปแล้วใครจะเป็นผู้ดูแลรักษาถนนต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น ถึงเมื่อท่าน
ได้กล่าวหาในการสร้างทางหลวงสองสายนี้ ท่านจะทุ่มเงินเป็นจำนวนมากมาย ทงน
ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ เกษียณว่าถนนทางร้อยเอ็ด ซึ่งมีการสร้างอีกหลาย
สายนี้ ถ้ามีจำนวนเงินไม่พอแล้วก็ยอมทำไม่ได้ จึงขอยกถามว่าท่านจะเพิ่มม
ประมาณเพื่อสร้างทางอีกได้หรือไม่

ร้อยเอกประเสริฐ สุกบรรทัด รัฐมนตรี : ที่บอกว่าการ
ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ไม่ดั้น ถ้าเกี่ยวกับปัญหาเรื่องหินหรืออะไรต่างๆ เหล่านี้ ทาง
กระทรวงคมนาคมก็ได้ทราบเรื่องอยู่แล้ว และก็กำลังจะแก้ไขในปี ๕๔๗๖ และใน
เมื่อต่อไปก็จะได้ควบคุมดูแล ที่ท่านถามในเหตุการณ์อย่างใดที่ตั้งชัยไป ในทางทุจริต
แล้ว ขอกราบาคคือโดยตรงกับเราจะเป็นพระคุณมาก และรับรองด้วยเกียรติ
ยศว่าจะไม่เอาได้เลย ในประการที่ ๒ ที่ท่านรักในเรื่องเจ้าหน้าที่ท่อน้อยบ้างทาง
นั้น นี้ไม่ได้หมายความว่าถนนเด็กไปเลย เพียงแต่ให้หยุดชะงักหนึ่ง เพราะเหตุว่า
เมื่อไม่มีเงินจะสร้างหรือซ่อม การที่เขาเจ้าหน้าที่ไปไว้ ทนทนเป็นการเสียเงินงบประมาณ
ประมาณนั้นดิน ฉะนั้นถนนสายบ้านไม่ไปร้อยเอ็ดหรือร้อยเอ็ดไปพนมไพร เรา
จะได้ใช้เจ้าหน้าที่ตามอัตราที่เจ้าของกระทรวง เสนอ

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของนายวงศ์ วิชาสิทธิ์ เจ้าของ
ไม่อยู่และไม่ได้อบรมหมายให้ ใคร คือไปกระทุ้งของนายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา
เรื่องการตั้งกระทรวงที่มีบุตรมาก ตามกระทรวงมหาดไทย

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทุ้งต่อ
การรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. ขณะนี้ได้รับราชการของกรมประมงกระทรวงมหาดไทย ได้ไปเที่ยวชักชวน
ราษฎรที่อำเภอกรงเก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่า กรมประมงกระทรวงมหาดไทยจะออก
ทุนผู้ มีบุตรมาก คือผู้ ที่มีบุตร ๔ คนได้ ๕๐๐ บาท ๕-๗ คนได้ ๖๐๐ บาท ๘ คนได้
๗๐๐ บาทได้ไปทำการประชุมที่วัดคัม ตำบลวัดคัม อำเภอกรงเก่า จังหวัดพระนคร
ศรีอยุธยา แล้วให้ราษฎรถ่ายรูปหนึ่งรูปต่อ ๒ บาทสำหรับปิดบัตร เมื่อถ่ายรูปเอาไป
แล้วขอมาอีกประมาณ ๑๐ วันก็เอาบัตรไปให้ มีลายเซ็นของนายเสรี พุทธิสาร
อธิบดีกรมประมงกระทรวงมหาดไทย เรียกเก็บออกคนละ ๑๒ บาท ๒ บาทรวมเป็นเงิน ๒๐ บาท

๒. ขอทราบว่าการชักชวนกรมประมงกระทรวงมหาดไทยให้เจ้าหน้าที่ไปชักชวน
ราษฎรดังกล่าวแล้วแต่เรียกเก็บเงินจริงหรือไม่ และกรมประมงกระทรวงมหาดไทยมีนโยบาย
ในการให้เงินอุดหนุนผู้ มีบุตรมากจริงหรือประการใด คือไปจะขอความร่วมมือจาก
สมาชิกสภาผู้แทนไทยเป็นผู้นำการขอสมัคร โดยตรงต่อกรมประมงกระทรวงมหาดไทย โดย
ไม่ต้องผ่านกรมการอำเภอ เพื่เป็นกวางบังเบาภาระกรมการอำเภอและความรวดเร็ว
จะได้หรือไม่

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. ไม่เคยตั้งให้เจ้าหน้าที่กรมประมงกระทรวงมหาดไทยออกไปประกาศชักชวนหรือ
รับปฏิบัตการ หรือเรียกเก็บเงินเกี่ยวกับกรมประมงกระทรวงมหาดไทยนอกสถานที่ราชการ
ของกรมแต่เพียงในกรุงเทพฯ และส่วนภูมิภาค แต่เพื่อความรอบคอบได้สอบถาม
ข้อเท็จจริงไปยังจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว

๒. ข้าราชการประจำกระทรวงมหาดไทยโดยส่งเจ้าหน้าที่ไปชักชวนราษฎรตั้ง
กัถาว์ ส่งมอบปฏิทินในเรื่องนั้น เนื่องจากปี พ.ศ. ๒๔๘๒ มีเงินอุดหนุนที่ได้รับ
งบประมาณเพียง ๕๐,๐๐๐ บาท ย่อมไม่เพียงพอที่จะจ่ายให้ทั่วถึงกันได้ทุกราย จำ
ต้องจากัดเงินที่จ่ายโดยมีหลักเกณฑ์ว่า จะต้องจ่ายให้แก่ผู้ที่มีบุตรมากที่สุดก่อน
ผู้ที่มีบุตรน้อยกว่าลดหลั่นกันลงมา แต่กัถาว์ไม่ได้นำเงินนี้มาใช้

โดยเสด็จการให้สงเคราะห์ผู้ยากไร้และคนชราในท้องที่นั้น ในขณะนั้น การของ
ราษฎรนั้น ทางกรมความมั่นคงและปฏิบัติการแล้วความระมัดระวังคน หากแต่ความระ
มัดระวังคนของนั้น จึงต้องให้อาเภอ หรือเทศาภิบาลหรือจังหวัดซึ่งแท้จริงในการของ
(แนบ ส.บ. ๑) ให้เป็นการถูกต้องเสียก่อน

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บริรักษ์) ตามข้อเท็จจริง
จากรัฐมนตรีได้แถลงเมื่อก่อนเป็นทนายของว่า ข้าราชการประจำกระทรวงมหาดไทย
ได้ทราบว่าได้มีการออกบัตร แต่ปรากฏข้อเท็จจริง
ที่พบเห็นคือมีเจ้าหน้าที่บางคนเป็นคนที่กรมประชาสงเคราะห์ ไม่เรียกชื่อ
ราษฎรมาลงในที่แห่งหนึ่งจำนวนหลายรายชชคน แต่จัดทำบัตรให้โดยเรียกคนละ ๒๐
บาท และข้อเท็จจริงสำหรับในอำเภอกรุงเทพฯ เพียงเท่านั้นก็ไม่มีจังหวัดต่าง ๆ
ทว่าราษฎรจากทั่วไทยเจ้าหน้าที่ไปชักชวนราษฎรโดยให้ราษฎรเข้าใจว่าได้เงิน ๕๐๐
ถึง ๘๐๐ บาท แต่เรียกคนละ ๒๐ บาท

ประธานสภาผู้แทน : ขอโทษ คุณเสวี ที่ทรงเคารพรัฐมนตรีได้ตอบ
แต่จากนี้ต่อไปทางจังหวัดแล้ว

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บริรักษ์) เมื่อทำรัฐมนตรีว่า
ได้ตอบส่งไปทางจังหวัดแล้ว สมทราบแต่ กัถาว์ก็จะมีคนมาติดต่อไปจากท่าน
รัฐมนตรีตั้งส่งเงินไปนั้นได้ถามประการใด ได้ตอบที่ผู้ซึ่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่
นั้นมาลอบลวงหรือหาไม่ แต่ ๒. ในจำนวนเงินที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่า งบประมาณ
เหลือ ๕ หมื่นบาทสำหรับกรมประชาสงเคราะห์ ได้นำไปจ่ายให้ราษฎร แต่ข้อเท็จจริง

ปรากฏว่า ได้มีการชั่งทองราษฎรคนละ ๒๐ บาท ถ้าท้าวราชอาณาจักรแล้วราษฎร
จะเสียเงินจำนวนหนึ่งเกือบ ๒๐ ล้านบาท ดูไม่มีส่วนดีมีพันธะอะไรกันเลย ท่านรัฐมนตรี
ตรัสรับรองว่าจะชี้แจงไปยังคณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการอำเภอ ตลอด
ต้องผู้ที่ใช้เห็นเหตุขมขื่นของราษฎรอย่างนี้ จับกุมมาลงโทษจะได้หรือไม่

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ในเรื่องนี้เคยได้ทราบข่าวว่าอาจจะมีส่วนไปต่อของกระทำเช่นนั้นก็เคยบ้าง แต่เฉพาะ
ที่ทราบก็ได้จัดการสอบสวนไปแล้ว ถ้าได้ตัวก็จะจัดการลงโทษกัน แต่ส่วน
ที่ใครจะมีเหตุขัดข้องหรืออะไรเหล่านั้นก็ยังไม่ทราบ ใครจะทำอะไรกับเหตุที่เกิดขึ้น
เมื่อเรื่อง นมขมเท็จจริงการสอบสวนเมื่อได้ความจริงก็จะต้องจับตัวลงโทษ

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ท่านรัฐมนตรีได้ตั้ง
สอบสวนแล้ว ความจริงก็เป็นการล่าช้ามาก ควรจะได้ทราบแล้วว่าเขาได้กระทำ
ผิดอย่างไร ข้อใด จังหวัดยังไม่ทราบข้อเท็จจริง กระผมก็อยากจะตำหนิทางฝ่าย
รัฐบาลที่ทำการล่าช้ามากนี้ ก็ขอมิได้กระทำโดยเอาตัวผู้ผิดมาลงโทษ.....

ประธานสภาผู้แทน : เป็นเรื่องกระทู๋ ไม่ใช่เรื่องคำทวน นิตามเรื่อง
ข้อเท็จจริง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : มีข้อเท็จจริงที่
อยากจะเรียนถามว่า ทางกรมประชาสงเคราะห์ ได้ตั้งเจ้าหน้าที่ไปทางคณะกรรมการ
การจังหวัดและคณะกรรมการจังหวัดก็ส่งไปทางอำเภอต่าง ๆ ว่าจะได้เสียค่าโดยส่วน
เพียงครึ่งราคา และจะได้เงิน ๕๐๐ บาทนั้น ได้กระทำหรือเปล่า นี่เป็นประเด็น
สำคัญ ซึ่งอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าความจริงมีข้อสงสัยว่าไม่
มีจะดีมาก ฉะนั้นถ้าหากว่ากรมประชาสงเคราะห์ ได้กระทำไปอย่างนั้นแล้ว ๕ หมื่น
บาท แต่ราษฎรจะต้องเสียไปเป็นจำนวนถึง ๒๐ ล้านบาท อย่างนี้รัฐบาลจะหมิ่น
ทางอย่างใดที่คิดกันที่จะไม่ ให้ราษฎรได้หลงเข้าใจผิดที่อยากจะ ได้เงิน ใน จำนวน
๕๐๐-๗๐๐ บาทนี้ อยากจะเรียนถามอีกที่อาจจะหมิ่นทางประการใดบ้าง

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 มีทางป้องกันทางเดียวคือ เราไม่อยากบอกอะไรหมด เราไม่บอกไปเท่านั้นก็ไม่
 เรือง ตอนนั้นก็คิดว่าเรื่องจะไปถึงแค่นั้น แต่ในไปต่อไปไม่เงินหรือเราจะตั้งบ
 ประมาณเพิ่มจนอก เมื่อเป็นดังนี้แล้วเราก็อยากจะช่วยเหลือ แต่เกิดเหตุชน
 เช่นนั้นแล้วจะทำอย่างไร เมื่อเกิดเหตุแล้วก็ไม่แจ้งไป ผลตอนนั้นก็ไม่มีประโยชน์
 อะไรสำหรับประชาชน ส่วนที่ท่านบอกว่ายามาตอบเดี๋ยวในการที่ไม่ได้ส่งคนไป
 ในข้อเท็จจริงได้ตอบมาแล้ว จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้บอกแล้วว่ากรมประชา
 สงเคราะห์ โดยยืนยันมาว่า ไม่เคยส่งคนไปเลย ส่วนจังหวัดขอนแก่นบ้าง มีขอเท็จ
 จริงว่าส่งไปอย่างไรจะได้ไปสอบถามที่กรม แต่เฉพาะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ไม่ได้ส่งไป เพราะฉะนั้นจังหวัดไหนจะได้สอบถามอีกครึ่งหนึ่ง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าใคร่ขอ
 เรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า เมื่อ ๒-๓ เดือนนี้ข้าพเจ้าได้เคยไป
 จังหวัดนครปฐมพร้อมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คือคุณเตียง
 ไชยภาด และข้าพเจ้าลงประจำจังหวัดก็โตขึ้นแจ้งกับข้าพเจ้าว่ากรมประชาสงเคราะห์
 ได้ส่งสมุดบันทึกไปแจ้งแก่ราษฎรว่าจะได้รับเงินอุดหนุน ๕๐๐-๕๐๐ บาท และ
 คณะกรรมการจังหวัดก็ได้บอกไปแก่ทางอำเภอ ทางอำเภอไปแจ้งแก่ราษฎร ราษฎร
 เข้าใจผิดไปคิดว่ารัฐบาลสงเคราะห์มาให้เงินคนละ ๕๐๐-๕๐๐ บาท
 และขอเท็จจริงจากคุณทองคำ ว่าที่เชียงใหม่ อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีสอบถาม
 ให้แน่ชัด อีกอย่างหนึ่งอยากจะเรียนท่านรัฐมนตรีต่อไปว่าสำหรับอำเภอกรงแก้ว
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จะสอบถามให้ทราบโดยเร็ว จะได้หรือไม่

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ได้ส่งสอบถามไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของนายชวต ทองโรจน์ เจ้าของ
 กระทั่งนี้มาแล้ว ไม่ได้มอบให้ใคร คือไปของนายเพ็ง ดิมปะพันธ์ เจ้าของไม่
 มา ได้มอบให้คุณทองคำ อธิการผู้แทน ขอเชิญคุณทองคำ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้คดีในตาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการตั้งคือไปนี้ เมื่อถูกทำยาสูบของราษฎร
 จังหวัดสุโขทัย ได้มีโรคชนิดหนึ่งเกิดขึ้นแก่คนและใบยาสูบของราษฎรในอำเภอ
 เมืองสุโขทัย อำเภอศรีสำโรง ซึ่งเป็นอำเภอที่ทำยาสูบมากที่สุดเป็นอาชพอย่างต
 ของราษฎรในจังหวัดนี้ และเป็นต้นกำเนิดซึ่งส่งไปขายในจังหวัดภาคกลางเป็น
 จำนวนปีละหลายแสนบาท เกิดเสียหายจนเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ทำให้ราษฎรเกิด
 ความอดคิดและยากจนลงเป็นจำนวนมาก และอีกประมาณ ๓ เดือนข้างหน้า
 ก็จะถึงฤดูทำยาสูบในอำเภอเหล่านี้อีก และก็เป็นที่น่าเกรงใจว่าโรคชนิดนี้ก็จะ
 เกิดขึ้นอีก และน่าจะทำความเสียหายให้แก่ราษฎรอีก เพราะปรากฏว่าเมื่อ
 โรคเกิดจนคราวก่อนนั้น ราษฎรไม่ได้รับบริการช่วยเหลือแม้แต่อย่างใดเลย จึง
 ขอทราบว่

๑. ท่านจะเตรียมการช่วยเหลือราษฎรดังกล่าวอย่างไรบ้าง
๒. เมื่อโรคเกิดในฤดูทำยาสูบแล้ว ท่านได้ทราบผลจากเจ้าหน้าที่
 อย่างเป็นทางการ และเจ้าหน้าที่ใดจัดการช่วยเหลือไปแล้วอย่างไร
๓. ท่านจะตั้งเจ้าหน้าที่สอบสวนต้นมูลฐานของโรคโดย ใ้ถึชีวิตในระหว่างนี้
 ให้แน่ชัดว่าต้นมูลฐานของโรคนี้เกิดจากอะไร และเตรียมการช่วยเหลือราษฎร
 ดังที่ในคราวต่อไป จะได้หรือไม่

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ :
 กระทรวงเกษตรราชการขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกดังต่อไปนี้ สำหรับข้อ ๑
 ในการช่วยเหลือสำหรับป้องกันโรคยาสูบดังกล่าวนี้ กรมเกษตรก็ได้เตรียมช่วย
 เหลือโดยงบประมาณสำหรับปี ๕๓ ไว้แล้ว

สำหรับข้อ ๒ ความเสียหายตามดังกล่าวนี้เกิดขึ้นจริง แต่เจ้าหน้าที่
 ได้คำนึงเรื่องน้อย และได้ส่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่ติดต่อของภาค ๕ ศรีสำโรง ออกไป
 ช่วยเหลือแนะนำแก่โรคที่เกิดขึ้น ต้นนี้ฐานแล้วไม่ใช่เกิดโรคจากใบ เกิดจากหมอน
 และเพลย เจ้าหน้าที่ได้แนะนำช่วยเหลือ และต้อง การ ให้ราษฎรชวยบำรุง เพราะ

ในขณะที่คนได้ขาดเงินที่จะช่วยช่วยเหลือ แต่ราษฎรไม่สามารถจะชวยหาเงินได้ จึงได้นำเงินไปกับหนอนเสีย จึงได้บรรเทาลงไปบ้าง สำหรับข้อ ๓ ได้ข้อบ่งชี้ โกลชุด ทางกรมได้ส่งเจ้าหน้าที่เตรียมหาคนและหยกยาไว้ และตั้งงบประมาณไว้ด้วย หวังว่าเมื่องบประมาณสำเร็จแล้วก็จะช่วยกำจัดต่อไป

นายทองคำ อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ความจริงเรื่องยาสูบใน ๒-๓ ปีของจังหวัดสุโขทัยเป็นต้นค่าอันสำคัญที่สุด ซึ่งทำผลประโยชน์ให้แก่ ราษฎรชาวไร่บดจะหลายแสนบาท แต่ทว่าความจริงนั้นทางเจ้าหน้าที่หาได้หยุดแต่ ทรัพย์สินโดยยกไปให้ คำนะนำแก่ราษฎรชาวไร่ไม่

ประธานสภาผู้แทน : นอกประเด็นแล้ว รัฐมนตรีขอมาตั้งวงใน ข้อ ๓

นายทองคำ อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : คงไม่จริง ทำความเสีย หายให้แก่ชาวไร่เป็นจำนวนถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นขอความเรียงถามว่า ทั่วหน้าออกไปแนะนำท่านแนะนำข้อไหน ความจริงเราแนะนำชกนไว้ คชกนแก่ หรือ ว่าควรหยุดแล้วลอมคชกน ชาวไร่ขอทราบอย่างนั้น แต่เนื่องจากนิตยาคจะถามรัฐ มนตรีเกษตกรว่า สักตบักด้วยเมล็ดเสียหลายประมาณเท่าใด สักตบักได้ กเปอร์ เซนต์เสียหายกเปอร์เซนต์ และคงนเมื่อเราทราบสักตบักได้และเสียแล้ว สำหรับ ทั่วหน้ากระทรวงเกษตรจะมีคำแนะนำซึ่งกันอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ชี้แนะ ข้อเท็จจริง ท่าน รัฐมนตรี ครอบด้วยว่า ส่งเจ้าหน้าที่ไปแนะนำในการป้องกันโรคยาสูบ แล้วส่งให้เก็บหนอน คุ้มไม้อะไรที่จะทางความ

นายทองคำ อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ความจริง ท่านประธาน ขก ความกรุณาไปรตอข่าพวงทองชาวไร่ ชาวไร่ถามว่า มีกตายนทานทราบใหม่ ว่าสักตบักได้และเมล็ดเสียหนเท่าไร ทนทราบว่ามีได้เท่าไร เมล็ดเสียเท่าไร บางทีผล เสียหายจะมากกกว่า เพราะฉะนั้นชาวไร่จึงขอความเรียงถามว่าสำหรับฤดูจะปลูก ยาสูบอีก ๓ เดือนข้างหน้าท่านจะมอ ขแนะนำและบ่งกนของไรต่างหาก ชาวไร่ ต้องกลัวถามอย่างนั้น

งาย ๆ เมื่อเกิดมหนองหนักออกไป เพราะเรามีเจ้าหน้าที่ประจำเขตคุณแต่ในเรื่อง
น้อย ซึ่งเป็นเรื่องที่เราจะบอกตรง ๆ ไม่ได้

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรี
เป็นครั้งสุดท้าย คือสำหรับการช่วยเหลือโรยาศပ်ในจังหวัดสโขทัยนั้น คือชาวโรย
คนเป็นผู้มีฐานะดี บางคนก็เป็นผู้มีฐานะยากจนที่สุด เมื่อทางรัฐบาลคิดจะช่วยเหลือ
เดือนนั้น ข้าพเจ้าอยากทราบว่าท่านจะช่วยเหลือโดยวิธีความพยายามจะไปตั้งกนกรักษา
โรคของคั้นยาเสพติดโดยคิดราคาจากเจ้าของไร่หรือเปล่า นอกจากนั้นคนที่ยากจนจริง ๆ
ท่านจะแจกให้ โดยเปล่าเพื่อให้เป็นผลประโยชน์ของนโยบายของเขาได้ เจริญขึ้นมา
เพราะรัฐบาลก็ได้ราคาจากเขาแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอทราบว่าท่านจะช่วยเหลือ
เดือนเขาโดยวิธีใด ท่านจะให้เขาเปล่า ๆ ใหม่สำหรับคนที่ยากจน เพื่อป้องกันหนอง
กินนโยบายของเขา

พระช่วงเกษมศรีศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ :
ในเรื่องการช่วยเหลือเราทำได้แบ่งวิธีการไว้โดยคร่าว ๆ สำหรับผู้ช่วยเหลือตนเอง
ได้ หรือสำหรับผู้ที่มีฐานะยากจนกว่านั้นหรือให้ สอดคล้องอย่างยากหรือประกอบให้
ดูเมื่อเขาช่วยเหลือตัวเองได้ก็ต้องช่วยเหลือตัวเองบ้าง นี่เป็นเรื่องที่ปฏิบัติด้วย ส่วนผู้ที่ยาก
จนไม่ดำเนินการช่วยเหลือตัวเองได้ เจ้าหน้าที่ก็มาทางช่วยเหลือโดยใช้งบประมาณ
แน่นอน ทั้งนี้เพื่อสงวนงบประมาณแผ่นดินนั่นเอง นี่เป็นวิธีการปฏิบัติทั่วไปของ
กระทรวงนี้

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของนายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา
เรื่องการผลิตสุราหมโฆงออกจำหน่าย ตามกระทรวงการอุตสาหกรรม

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ต่อถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าในเวลานี้ น้ำสุราหมโฆงซึ่งผลิตออกจำหน่ายจากโรงงานสุรา
บารวยชน มีจำหน่ายในท้องตลาดน้อยลงถึง ผู้บริโภคชื้อหาบริโภคไม่ค่อยได้

ทราบว่าแต่ก่อนโรงงานสุราบางยี่ขันได้ทำการผลิตสุราแม่โขง ออกจำหน่ายได้ ประมาณวันละ ๓๐,๐๐๐ ขวดใหญ่บัดนี้ทราบว่าผลิตสุราแม่โขงออกจำหน่ายได้เพียงวันละ ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ขวดใหญ่ทั้งนี้ทราบว่าได้ผลิตออกมาตามตงแดงวันที่ ๑๕ มี.ย. ๒๒ เป็นเหตุ ให้รัฐบาลขาดรายได้ไปถึงวันละประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ฉะนั้นจึงขอเรียนถามว่า

- ๑. ท่านได้จัดการแก้ไขแล้วหรือยัง
- ๒. เป็นเพราะเหตุใดจึงได้ทำการผลิตสุราได้ตกต่ำเช่นนั้น

ก่อนขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมต่อท่านประธานว่า ความที่กล่าวได้ว่าผลิตสุราวันละ ห้าหมื่นขวดนั้น ความจริงตามปกติสุราแม่โขงผลิตได้วันละหมื่นสามพันขวด แต่ในที่สุดลดน้อยลงมาเหลือสามพันขวด คือตกต่ำมานานแล้วขอยกให้รัฐมนตรีตอบ ในเวลาที่ลดน้อยลง ไม่ใช่ตอบในเวลาเดียวกัน

หลวงอรุณพรพิศาล รัฐมนตรี : กระทรวงการอุตสาหกรรมขอตอบ ว่า ตามที่ท่านถามว่า การผลิตสุราแม่โขงตกต่ำได้จากการแก้ไขไปแต่หรือยัง คือกระทรวงการของทางมหาดไทยเข้ามาถึงรัฐบาล รัฐบาลได้จัดการแก้ไขไปเล็กน้อย แล้วแต่ขอ ๒ ทว่าเพราะเหตุใดการผลิตสุราแม่โขงตกต่ำเช่นนั้น ขอเรียนว่าได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่ามีเหตุ ๓ ประการ คือ ๑ เครื่องจักรในการ กัดนแอลกอฮอล์จะผลิต ๒ น้ำสุราก็เกิดจากแอลกอฮอล์ ๓ คนปฏิบัติงาน กัดนแอลกอฮอล์ เมื่อได้ทำการสอบสวนแล้วเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ผลิต แอลกอฮอล์ที่ไม่ดีผลจึงทำให้การผลิตของตกต่ำ แต่มีคนนับแต่เดือนสิงหาคมเรื่อยมา การผลิตสุราแม่โขงได้สำเริงเป็นลำดับจนบัดนี้ ปรากฏว่าวันหนึ่งผลิตได้หนึ่งหมื่นพัน กงหนงหมื่นห้าพันขวด

นายเสรี อีสรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขาพเจ้าขอข้อมูลเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ ๑ ทว่าตกต่ำตามกระทรวงการอุตสาหกรรมทำตกต่ำจริงหรือไม่ ๒ ใครรับผิดชอบ ๓ ตกต่ำเป็น เวลาหลาย เดือน นนคค เป็น เงินที่รัฐบาล ขาดทุนไปเป็นจำนวนเงินเท่าไร ขอถามท่านก่อน

หลวงอรรถพรพิศาล รัฐมนตรี : กระทรวงการอุตสาหกรรม ขอ
 ตอบว่าการผลิตสำเนาของตกค้างนั้น ตกค้างจริงตั้งแต่เดือนมิถุนายนตามกำหนด แต่
 ว่าในเวลาตกค้างนั้น การผลิตสำเนาของไม่ได้หนักเท่าที่คาดไปทำสำเนา
 เมื่อดู ซึ่งร้องตรงมาจากแม่ของเจ้าหน้าที่แทนแม่ของ จึงทำให้การตกค้างไม่มากมาย
 คือไม่ถึงวันละ ๓ เดือนเท่าที่ถาม แต่ต่อมาการผลิตได้ทอนกว่าจำ
 นวนปกติ จึงทำให้รายได้เพิ่มขึ้นเป็นการชดเชยรายได้ของรัฐบาลให้ดีขึ้น แต่
 ส่วนที่ถามว่าใครรับผิดชอบ ขอเรียนให้ทราบว่าผู้จัดการโรงงานบางชิ้นเป็น
 ผู้รับผิดชอบแต่ผู้อำนวยการโรงงานสำเนาทางกระทรวงการอุตสาหกรรมก็ได้ตั้งย้าย
 ไปที่อื่นแล้ว ส่วนผู้อำนวยการนั้นกำลังพิจารณาอยู่

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ท่านรัฐมนตรียังไม่
 ได้ตอบให้เป็นที่แน่นอนว่าเป็น จำนวนเงินเท่าไรในสำเนาเสียหายนั้น ยังไม่ได้
 ตอบ แล้วข้อ ๒ ยากจะแย้งว่าอาจจะชดเชยกันนั้นเป็นไปไม่ได้ คนเราจะไปกินเหล้า
 ชดเชยของเก่าเห็นจะยาก แต่อีกประการหนึ่งที่ว่าเขาไปผลิตสำเนา.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณเสรี ครับ ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่า
 ไม่ถึงวันละสามบาท ต่อมาแม่ของผลิตมาก รายได้ก็ทอนขึ้น ก็เป็นการชดเชยที่
 ขาดทุนไป ก็ตอบคร่าว ๆ อย่างนี้ได้ความแล้วหรือยัง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ก็ยังไม่มีความ
 ยากจะถามให้จำนวนเสียหายเท่าไร เพราะสภาพหน้าทควบคุมรัฐบาล ไม่ควร
 ให้เงินเสียหายไป ที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่าให้ผู้จัดการย้ายไปตั้งนั้น ข้าพเจ้า
 ขอขอบคุณที่ท่านได้เข้มแข็งในการตั้งย้ายผู้ผิดไป สำหรับผู้อำนวยการนั้น
 กรมส่งมอบผิดชอบอยู่ ทำไมจึงไม่ได้จัดการย้ายไป ท่านพร้อมต่อหรือที่จะ
 จัดการต่อ เมื่อผู้อำนวยการเมือท่านเป็นรัฐประหาร ขอเรียนถามแทน

หลวงอรรถพรพิศาล รัฐมนตรี : กระทรวงการอุตสาหกรรมขอ
ตอบว่าในการขาดรายได้ในกรณีผลิตสำราแม่โขงตกค้างนั้น ก็ประมาณอย่างกว้างๆ
ไม่ถึง ๒ ล้านบาท แต่มีคนรายได้เพิ่มเติมชน เทากับขาดทุนไปแล้วนั้น เพราะ
ฉะนั้นการขาดรายได้ ไม่ได้ขาดไปเท่าไร ส่วนเรื่องผู้อำนวยความสะดวกโรงงานสุราก็ได้เรียน
แล้วว่ากำลังพิจารณาอยู่ที่จะจัดการตามสมควร เมื่อสอบถามปรากฏว่าเป็นความ
บกพร่องของผู้อำนวยความสะดวก

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ท่านรัฐมนตรีบอก
ว่าจะชดเชยหนักเห็นจะไม่ดี ทว่าจะชดเชยที่ขาดทุนไป คงทยอยเข้ามาแต่จน
ช้าพเจ้าเห็นว่าคนเราจะไปกินเหล้าชดเชยก็หยังไม่ได้ และนอกจากที่ได้ ในขณะ
หลังก็เป็นรายได้ของรัฐบาลซึ่งได้เพิ่มจากงบประมาณชน ก็รู้สึกความความชอบใจ
ที่ท่านรัฐมนตรีมีความเข้มแข็งที่จะจัดการกับผลผลิต ซึ่งรัฐบาลได้ตั้งเงินจำ
นวนไม่ถึง ๒ ล้านบาทหรือ ๒ ล้านกว่าบาทก็ได้ ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้
แทนกรู้สึกว่าท่านรัฐมนตรีอุตสาหกรรมได้ปฏิบัติโดยเข้มแข็งเช่นนี้ โดยไม่เห็นแก่
หน้าอินทร์หน้าพรหมอะไรมาแล้ว สภาฯน่าจะชอบใจที่สุด

ประธานสภาผู้แทน : เคยกระทู้ ไปแล้ว แต่ไม่แน่ใจ ท่านไม่ชน
มาอีกแล้ว กระทู้ต่อไปของนายทองดี อิศราวัฒน์ ถามกระทรวงคมนาคม เรื่อง
ข้าราชการไปรษณีย์แผนกขนาณัติทุจริต

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ขาพเจ้าขอตั้งกระทู้ ต่อ
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่าเมื่อเช้านี้ที่ ๒๔ สิงหาคม ศกนี้ นายพาด เพ็ชรโทณ หัวหน้า
หมอตรวจนาณัติแห่งกรมไปรษณีย์ โทรเลขได้ยกยอกเงิน ๓๘๐,๐๐๐ บาท (สามแสน
เก้าหมื่นบาทถ้วน) ซึ่งเขาเป็นผู้รับผิดชอบดูแลรักษาเอาไปใช้เป็นอาณาประ
โยชน์ส่วนตัว และได้หลบหนีไปจากที่ทำงานนั้น ขอเรียนถามว่าขอเท็จจริง
เป็นประการใด หากเป็นความจริง ท่านได้จัดการกับผู้ทุจริตรายนี้ไปแล้ว
แค่ไหน อย่างไรหรือไม่

ร้อยเอก ประเสริฐ สดบรรทัด รัฐมนตรี : กระทรวงคมนาคม
ขยนิยว่าเป็นความจริงตามที่เจ้าของกระทู้ได้ถาม แต่ผิดอยู่ที่ว่าจำนวนเงินที่
บอกว่า ๓ แสนนั้น ผลแห่งการสอบสวนได้ความว่าหายไปเกือบ ๖ แสนบาท
และขณะนั้นกำลังสอบสวนอยู่ และควนายพาดำก็ได้จับได้แล้ว แต่พิจารณาถึง
โทษพวกที่เป็นเจ้าหน้าที่ประมาณเกือบ ๒๐ คน แต่ท่านได้วางใจข้าพเจ้าแล้วก็
คงจะได้ผลแน่นอนไม่เกินอาทิตย์นี้

นายทองคำ อิศราชวน (เชียงใหม่) ทรงเป็นที่ยอมรับกัน
ในสำนักงานว่าท่านรัฐมนตรีรับแต่ความกรณีทุจริตในกรมไปรษณีย์ โทรเลข แต่
ความจริงเท่าที่ข้าพเจ้าเห็นขอเดชะมา ๓๕๐,๐๐๐ บาท ความจริงข้าพเจ้าทราบมา
ทุกจุดทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ ข้าพเจ้าเองพยายามวงศ์ตนเพื่อจะ
สอบสวนเอาข้อเท็จจริงรายงาน แต่ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าทราบว่ามี ๖
แสนบาท แต่อย่าถามว่ากระทู้ส่งไปตั้งแต่เดือนสิงหาคม เพิ่งจะเข้ามาในฉนวน
เป็นเวลาดานตงสองเดือนเศษ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ท่านมีมติเห็นรัฐมนตรี หรือรัฐ
มนตรีเห็นของท่าน ใคร ๆ ก็รับ แต่ท่านรัฐมนตรีบอกว่า เงิน ๓ แสนที่หายไปนั้น
ความจริงเป็น ๖ แสน ไม่ใช่ห้าว่าคุณโง่ ไม่ใช่อย่างนั้น ท่านตอบแล้วว่า ๖ แสน
ถ้าคุณสงสัยก็ถามที่ท่านตอบ

นายทองคำ อิศราชวน (เชียงใหม่) : ท่านประธานผู้ดีเยี่ยง
ว่าข้าพเจ้าใจ แต่อย่าถามว่าโง่มากขนาดไหน แต่ทงนข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า วัตถุประสงค์การเงิน ท่านมองการอย่างไร คือ
หมายความว่าให้เต็มยศหรือหว่าหน้าแผนกซึ่งเป็นราชการแต่เพียงส่วนราชการเงิน
แสน ๆ เป็นราชการที่เหมาะสมแล้วหรือ ทรงเห็นป้องกันเงินของราษฎรซึ่งได้
ตั้งเสียให้รัฐบาลปีหนึ่งจำนวนล้าน ๆ บาท จึงขอทราบเรียนถามว่าท่านจะปรับ
ปรุงวิธีการรักษาเงินโดยให้ ราชการผู้มองรักษารักษาเงินจำนวน ๆ แสน ๆ นั้นซึ่งเป็น

การหมั้นหมั้นค่อนข้างมาก เพราะเป็นการที่จะทำให้ ชาวราชการผู้หนึ่งซึ่ง
เห็นอยู่แต่อา.....

ประธานสภาผู้แทน : คนของต ขบโทษ คุณกับผมจะทะเลาะ
กันใหญ่ เป็นเรื่องขบขบไปแต่ เรื่องนี้ตจะความเห็นกัน ถ้าจะถามอะไรก็ตาม
กันสั้น ๆ ผมยังใจกว้างขวางที่จะอนุญาต

นายทองคำ อีสราขวัน (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้าของ
อภิปรายประกอบเหตุผล ถ้าไม่อภิปรายประกอบเหตุผลแต่เห็นว่าจะไม่เข้าประเด็น

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ้นไม่มีการอภิปราย ตามกระทู้เถิด

นายทองคำ อีสราขวัน (เชียงใหม่) : ขอกราบเรียนถามว่า
ราชการรักษาเงินแผ่นดิน เมื่อเงินของส่วยเสียแต่เพียงราชการชนชั้นผู้ น้อย ที่หลบ
หนีแล้ว ใครเป็นผู้รับผิดชอบของ เพียงแต่การเอาราชการชนชั้นผู้ น้อยซึ่ง
จับตัวได้แล้วหรือ หรือว่าจับตัวกรมไปรษณีย์ ๆ รับผิดชอบ

ประธานสภาผู้แทน : ท่านรัฐมนตรีตอบแล้ว มวล ทวีตแล้ว
ใครเกี่ยวข้องอีก ๒๐ คน

นายทองคำ อีสราขวัน (เชียงใหม่) : ทงนเมื่อปรากฏความ
จริงเช่นนี้แล้ว คืบไปภายหน้าจะมองการปรับปรุงรักษาการเงินจำนวนมากอย่าง
ให้ปลอดภัยโดยวิธีใด และท่านจะปรับปรุงชำระเร็วแค่ไหน

ร้อยเอกประเสริฐ สุตบรรทัด (รัฐมนตรี) : ในเรื่องการตอบ
กระทู้ ช่างมีความจริงไม่ช้า คือว่าพณคลังกระทู้ถาม ยินดีขอประชาชนในอนน
วังชนกรรมแต่เตรียมตอบ แต่อาจได้สมัยประหมัดใจ ทนทานถามว่าราชการ
รักษาเงินแผ่นดิน เรื่องนี้เป็นความจริง ซึ่งชาติเราไม่ปฏิเสธ คือว่าถ้าหากว่า
เราทำการรักษาหนี้แล้วเงินของเราจะไม่หายตามทูล เสนอเป็นห่วง คือปรากฏตามทูล
ขอเท็จจริงว่าเราหาหนทางรับผิดชอบนั้นไม่ได้มีการตรวจตรา ก. ๒๖ คือปีน การ

ตรวจตราเขาเรียกงานนี้ ชื่อนับชั่งน คือเขาค้องครดทุกวัน แต่ปรากฏการด้วย
 สดงามได้ มีการตั้งมาหลายปีแล้ว กร วาตาม นทจรต และบัณฑิตโตงโทษพวก
 เหล่านี้ทุกคนแล้ว และถ้าเขาไม่ฟังการปรับปรุงเวลายกได้เปลี่ยนแปลงแก้ไข
 และตั้งโดยบุคคลผู้ กระทำผิดนั้นออกไปแล้ว การตรวจตราที่มีการตรวจตราทุกวัน
 การแก้ไขตรวจ ป. ๒๖ และบัญชีต้นฉบับผู้ที่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงและตรวจกัน
 ทุกวันแล้ว คือไปเงินจะไม่หายนอกจากคนจะตั้งเขาไปซึ่ง ๆ หน้า ซึ่งไม่
 ว่างที่เห็นแต่กระเป๋าสองมือ เสนอเองก็อาจจะหาย ไปในวันหนึ่งวันใดก็ได้ ส่วนการ
 ปรับปรุงก็ได้ปรับปรุงแล้วทุกอย่างตลอดจนกระทั่ง เจ้าหน้าที และการเพิ่มบุคคลผู้
 ควรเพิ่ม ซึ่งทางคลังก่อนมคธราเงินเดือนไปแล้ว และที่เข้าใจว่าคงจะป้องกันการ
 หายของกรมไปรษณีย์ได้ ออกมาก ส่วนการรับผิดชอบนั้นท่านบอกว่าใครจะรับผิดชอบ
 ชอบก็เป็นธรรมดาผู้บังคับบัญชาคนรับผิดชอบ คือผู้บังคับบัญชาชั้นไหนขึ้นไป
 หรือตามลำดับชั้น แต่หากอยากจะได้ใครเรียนให้ทราบว่าการจะเป็นขอขบติกรม
 ไปรษณีย์ ไทโรตจะเป็นผู้รับผิดชอบ และบัดนี้ขอเรียนว่าท่านได้ออกไปแล้ว

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : เทาที่รัฐมนตรีสั่งราชการ
 กระทรวงคมนาคมได้ตอบกระทู ตามของข้าพเจ้านั้น ท่านรับรองโดยทกวงถทางเพื่อให้
 ความปลอดภัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงินของกรมไปรษณีย์ ไทโรต ซึ่งบรรดา
 ประชาชนพดเมืองได้นำไปฝากไว้นั้น ถ้าจะไม่ให้เกิดมีการทุจริตต่อไป ข้าพเจ้าขอ
 ขอบใจและข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าโดยเพราะอย่างนี้ท่านรัฐมนตรี สั่ง ราชการ กระทรวง
 คมนาคม คือร้อยเอก ประเสริฐ ด้ลบรรทัด คงจะจัดการโดยไม่เห็นแก่
 หน้าบุคคลใด ๆ เป็นอนิชาติ ถึงแม้ว่าจะเป็นรัฐประหารก็ตาม นข้าพเจ้าเชื่อ แต่
 ทงนข้าพเจ้าขอกราบเรียน ตามว่าวิธีการของท่านที่จะปรับปรุงการรักษารักษาเงินนั้น ท่าน
 จะปรับปรุงโดยวิธีใดเรื่องการรักษาเงินจำนวนก้อนใหญ่ ท่านไม่ได้ขอขบายให้
 ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าขอถามว่าจะปรับปรุงโดยวิธีใด จากหาฐานะหลักฐานของคน
 ธรรมดาเงินน้อยยวงเช่นบริษัทต่าง ๆ ชาวอังกฤษหรืออเมริกาเขาให้สัมพันธหรือ
 ผู้รักษารักษาเงินซึ่งหมายความว่าคนนั้นมคธฐานค้แล้ว คนเรารู้ระดับหลักฐานการ

ทุจริตจะปรากฏขึ้นกันคืบคลานที่สุด จึงขอกราบเรียนถามว่าต่อไปท่านจะ
ปรับปรุงนันทนาการจะปรับปรุงราชการโดยคนหนุ่มหลักฐานค้อยแล้ว หรือว่า
จะเอาคนไม่หนุ่มหลักฐานแต่มาพักพิกรักษาเงินจำนวนก้อนใหญ่ ถ้าท่านใช้นิ
โยบายแบบเดิมแล้วชาวพม่าจะคิดวิจารณ์ตอทางประเทศไทยจะไม่ปดอคภย

ประธานสภาผู้แทน : เคยบอกท่านรัฐมนตรีคอบแล้วว่าต่อไปจะไดมอชการใหม่ปรับปรุง มีการตรวจตราทุกวัน ตามผิดแล้วผู้บง
คบบัญชาตควรจจะรับผิดชอบ นึกพอแล้ว

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ขอให้ท่านรัฐมนตรีไปรค
คอบชาวพม่า เมอกนยงไมคอบ ทตามครงสุดทาย

ประธานสภาผู้แทน : ประธานเห็นวาททาท รัฐมนตรี คอบ นน
พอแล้ว คอไป นายทองดี อีสราชวน ถามอก เรื่องบ่าไมเขตเชียงใหมยงไม
ไดพองรองผู้ตถคอบคตไมส็ก

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ชาวพม่าขอตงกระท คอว
ทามรัฐมนตรีวการกระทรงเกชตราธิการตั้งคอปไป ท่านทราบหรือไม่วา
ในระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม คณ มคนรายคณะหนงชงไดรบ
ทุนหนุนตงจากมหาเศรษฐูในพระนคร เขาลถคอบคตไมส็กเปนจำนวนกว
๓๐๐๐ คน ในทองทอวเมอคอยส่เกศ จงหวดเชียงใหม และเจาพนกงงานจับ
ไดเพียงตุมอและพวคตงงานคตไมเทานน ส่วนหัวหนาคนร่ายหรือผู้บงการให
คตไมคอบหน้ไป จนในขณะนเจาหนาทบ่าไมเขต ใหมผู้ เปนเจาทกช โดย
ตรงทหาไดคานนคตคตอยางใดไม ทงนชาวพม่าขอกราบเรียนถามว การท
ปดอยใหคตคตองเลยมาเชน นนจะเปน เพราะเจาหนาท บ่าไมเขต เชียง ใหมม
ใจทุจริต และไดรบเงินส่นบนกอใหญ่จากมหาเศรษฐูมอานาจหรือเปน
เพราะเหตุใด จึงประวงการคานนคตคตพองรอง ท่านทราบช้เท็จจริงหรือไม
และท่านจะรบจัดการเรองน โดยควณอยางใดหรือไม

พระขวงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ :

สำหรับในเรื่องการตัดไม้ ในท้องที่อำเภอค้อยสะแก่นนั้น ทางราชการได้ทราบ
เรื่องมานานแล้วเพราะกระทันหันได้เข้ามา แต่ขอเท็จจริงในเรื่องนี้ขอเรียนว่าเจ้าหน้าที่
ได้จับกุมตัวผู้กระทำผิดรวมเป็นจำนวน ๕๐ คน ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๔๙๒
ในจำนวนนี้มีผู้ที่เป็นหัวหน้าอยู่ ๕ คน นอกจากนั้นเป็นพวกคณงาน และได้ตรวจ
พบไม้ที่ถูกตัดถากและคดเป็นจำนวน ๒๐๘๐ ต้น จากกำรสอบสวนหัวหน้าผู้
ควบคุมทั้ง ๕ คนนี้ ได้ให้การขัดข้อความเป็นนายฮวด หรือนายจิวฉน ต้นกระเด็น เป็น
ผู้จ้างตนมาออกตัดคั้ง แต่เนื่องจากนายฮวดหรือจิวฉน ต้นกระเด็น ได้หลบหนี
ไป จึงยังไม่ได้ความมาสอบส่วนหรือคานาคัด และขณะนั้นทางจังหวัดได้ขอหมาย
จับกุมตัวไปแล้ว แต่ยังจับกุมไม่ได้ พนักงานโยยการจึงต้องคานาคัดเฉพาะ
ตัวหัวหน้าผู้ควบคุมทั้ง ๕ คนนี้ไปก่อน และขณะนั้นคดก้างตั้งอยู่ในระหว่างการ
พิจารณาของศาล

ส่วนที่ทางส่งข่าว่าเจ้าหน้าที่ป่าไม้เขตเชียงใหม่ ได้ประังการคานาคัดกับ
ตัวการในเรื่องนี้ นั้น ตามพฤติการณ์ไม่ปรากฏว่าทางป่าไม้เขตเชียงใหม่ได้
ประังการคานาคัดใจ เพราะที่ยังมิได้คานาคัดกับ นายฮวด หรือนายจิวฉน
ต้นกระเด็น ซึ่งถูกขัดข้อความเป็นตัวการนั้น เนื่องจากยังจับกุมตัวไม่ได้ ส่วนผู้
ที่เกี่ยวข้องคนอื่น ๆ ก้างตั้งคานาคัดอยู่ตามทไต้ ซึ่งแจ้งมาด้วย

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) :

ท่านรัฐมนตรีกระทรวง
เกษตรราชการกรับแจ้งว่าในกรณีการทำลายตัดถอบคตัดไม้ ดังประมาณ ๓.๐๐๐ ต้น
เป็นความจริง ทนทานบอกไว้ในคดีนั้นท่านได้จับพวกคณงานประมาณ ๕๐ คน นอกจาก
นั้นหัวหน้าใหญ่ได้หนีไปนั้นแต่ความจริงหัวหน้าใหญ่คือนาย ฮวด ๆ หรือนาย จิวฉน
นั้นเวลาน้อย ในจังหวัดเชียงใหม่ ทำไปไม่จับ และข้าพเจ้าเองขอกล่าวด้วยเกียรติ
แทนว่าข้าพเจ้าเคยเจอบรรณไปต่อหน้าข้าราชกรรคนหนึ่งในกรมป่าไม้ณสถานีรถไฟ

ประธานสภาผู้แทน : เกี่ยวกับขอเท็จจริงตามมททางที่จะอนุพอรรม
หรือขแจ้งต่อรัฐมนตรีได้ เป็นส่วนตัว

เจ้าหน้าที่หรือตำรวจเสียหลายเพราะเจ้าหน้าที่ของเรา นักข่าวหรือโฆษกไม่ยอมที่จะจริง
ก็ดำเนินการไปไม่ได้ แต่สำหรับเรื่องนักการเมืองอย่างเรียบร้อยแล้ว เพราะได้
ย้ายป่าไม้เขตเข้ามา ในกรุงเทพฯ เพื่อให้คนอื่นเช่าสร้างงานและดำเนินงานให้
เรียบร้อยยิ่งขึ้น เรื่องกระทรวงกรมและขอทราบข้อเท็จจริงด้วย

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงเท่าที่ท่านรัฐมนตรี
ได้อธิบายตอบข้าพเจ้าเมื่อก่อน ข้าพเจ้าก็รู้สึกชอบใจ แต่ข้าพเจ้าเสียใจที่จะ
ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำจับ ความจริงไม่จำเป็นเพราะไม่ใช่หน้าที่ของข้าพเจ้าโดยตรง

ประธานสภาผู้แทน : ยุติเรื่องนายสวัสดิ์ ฯ เกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ใน

สภา

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอบใจท่านประธานที่
เตือนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ว่าท่านจะรับผิดชอบเรื่องนี้โดยด่วน แต่หาตอบข้าพเจ้าไม่ว่าไม่รู้สึกถูกกดขี่ทำตาย
๓,๐๐๐ คนซึ่งเป็นการทรมานทรมานที่เสียหลายเท่าไรท่านยังไม่ตอบให้ข้าพ
เจ้าทราบ คงแต่บอกเป็นคำไปท่านจะจับกักขังให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ ในเขตจังหวัด
เชียงใหม่ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปพักพิง รักษาทรัพยากรของชาติในจังหวัดเชียงใหม่
ไม่ให้ถูกทำลายอีกนั้นจะได้หรือไม่ ความจริงไม่ต่างกันเป็นกรณีหนึ่งถึงเป็นคดี
สำคัญที่สุดท่านประธานเองก็ยอมรับอยู่แล้วว่าในอินเดียก็มีเพียงบางแห่งในพม่า
ก็มีเพียงบางแห่ง และในประเทศไทยเราก็มีเพียง จังหวัด ภาคเหนือ คือเชียงใหม่
แพร่ น่าน ลำปาง อะไรเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอทราบเรื่องตาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการออกแถลงการณ์ว่า ท่านจะส่งเจ้าหน้าที่
เจ้าหน้าที่ให้พักพิงดูแลไม่ ด้กไม่ให้ถูกกดขี่เป็นจำนวนพัน ๆ คนจะได้หรือไม่ ถ้าไม่
ได้เป็นเพราะเหตุใด เพราะอิทธิพลของเขา หรืออำนาจเงินของเขา

พระช่วงเกษตรศิลปการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ:
ในเรื่องจำนวนนั้น ได้เรียนแล้วว่าความเสียหายได้ถูกตัดไปนั้น ๒,๐๗๐ คน ท่าน

เป็นชาวเชียงใหม่ก็คงจะรู้ ว่าจำนวนเงินเท่าไร ส่วนความละเอียดละออ นั้น ชาวเจ้า
ไม่อาจจะทราบได้ ส่วนการทำให้รัดกุมและเรียบร้อยนั้น ชาวเจ้าบรรดองน่าจะทำให้
เรียบร้อยและหาวิธีใหม่ ๆ ตบตัดไม่โดยใช้เหตุ หรือโดยกำลังอำนาจไม่ เรือง
ขอรับไปพิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : หม่อมกระหม่อมจรัสสำหรับกระต และกระหม่อม
จรัสประสมต่อไป ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิ และ
นิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญท่าน
กรรมการเขานั่งประจำที่

คณะกรรมการเขาประจำที่

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่
จดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมการได้ทำการพิ
จารณาพร้อมด้วยห้องเสวยราชบุรุษ ผู้แทนวิสามัญ ปากฎมตของกรพิจารณา
ดังต่อไปนี้ -

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ
มาตรา ๑
มาตรา ๒
มาตรา ๓	..	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	..	ไม่มีการแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตต่อไปน —

ในเรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่ จตฺตเบยฺยนํสํทชฺช และนคกรรม เกี่ยวกับ ข้อตั้งห้าม
 ทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ น ชนเดิมประกาศพระบรมราชโอง
 การเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ และ พ.ศ. ๒๔๗๕ ให้นายอำเภอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการ
 นี้ได้ ซึ่งเป็นการให้อำนาจเฉพาะตัวนายอำเภอ ต่อมาทางราชการเห็นสมควรที่จะ
 ให้ ทนายทนายอำเภอซึ่งรวมตลอดถึงปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ เป็นพนักงาน
 เจ้าหน้าที่ทำการนี้ได้ด้วย รัฐบาลจึงได้เสนอพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงาน
 เจ้าหน้าที่จตฺตเบยฺยนํสํทชฺชและนคกรรมเกี่ยวกับข้อตั้งห้ามทรัพย์ตามประมวลกฎหมาย
 แพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ บัญญัติให้นายอำเภอหรือ ทนายทนาย
 พนักงานเจ้าหน้าที่จตฺตเบยฺยนํสํทชฺช ซึ่งกฎหมายนี้ได้ ไซ้ชย โสภจบุณน คำว่า
 “ผู้ทำการแทน” นี้ เมื่อได้พิจารณามาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติปกครองท้องที่
 พุทธศักราช ๒๔๕๗ ประกอบด้วยแล้ว ย่อมเห็นความถึงปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ
 ด้วย แต่ปัญหาในเรื่องนี้ ทนายอำเภอประจำกิ่งอำเภอจะทำการแทนได้ท
 หนึ่งหรือไม่ คณะกรรมการเห็นว่าอาศัยความตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติ
 ปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ แต่ตั้งว่าปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอยังไม่
 ย่อมทำได้จนกว่าข้าหลวงประจำจังหวัดจะได้แยก อธิการมอบหมายไปให้ กง
 อำเภอทำ แต่ถ้าข้าหลวงประจำจังหวัดได้กำหนดมอบหมายยกจัดการแล้ว ปลัด
 อำเภอประจำกิ่งอำเภอย่อมเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จตฺตเบยฺยนํสํทชฺช ดังนั้นความ
 ประสงค์ของร่าง กฎหมาย ฉบับนี้ ซึ่งมีความมุ่งหมายจะให้ปลัดอำเภอ ประจำอำเภอ
 เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จตฺตเบยฺยนํสํทชฺช จะสำเร็จตามประสงค์ได้ ในเมื่อข้าหลวงประจำ
 จังหวัดได้กำหนดมอบหมาย ให้ปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
 จตฺตเบยฺยนํสํทชฺชตามกฎหมายฉบับที่ ไซ้ชย โสภจบุณน คณะกรรมการจึงเห็นว่าหาก
 ด้การจะได้อีกถึงกับรัฐบาลเพื่อ ให้ตั้งข้าหลวงประจำจังหวัดทุกจังหวัดที่มี กงอำเภอ
 ให้กำหนดมอบหมาย ให้ปลัดอำเภอประจำกิ่ง อำเภอรับผิดชอบ ตามพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จตฺตเบยฺยนํสํทชฺชและนคกรรม เกี่ยวกับข้อตั้งห้าม ทรัพย์

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ แล้ว คงมาจำเป็นใน
การที่จะมีกฎหมายตามร่างนกอรรถไป จึงขอเสนอข้อตั้งเกณฑมาเพื่อสภาจะ
ได้ประกอบกรพิจารณาในวาระต่อไป

(ลงชื่อ) ส่วน พรหมประกาย
(นายส่วน พรหมประกาย)

เลขาธิการ

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก่ ไซเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่
จดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ ให้เหมาะสม เพื่อดำเนินการปิดข้อบกพร่องของข้อระเบียบพนักงานเจ้าหน้าที่
จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้า
หน้าที่จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสัตว์และนกกรรมเกี่ยวกับสิ่งห้ามทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนสัตว์และนกกรรมเกี่ยวกับสิ่งห้ามทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ก) เจ้าพนักงานกตกรรณ ทาการแทน สำหรับที่ดินในเขตมหาดไทย
ทะเบียนที่ดินแดง เฉพาะที่ดินมีโฉนดแผนที่ โฉนดตราจองหรือตราจองที่ตราว่า “ให้ทำประโยชน์แล้ว” หรือสิ่งห้ามทรัพย์อย่างอื่น ในที่ดินนรวมกับที่ดิน

(ข) นายอำเภอหรือผู้ ทาการแทน ปลัดอำเภอเป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ (หรือผู้ ทาการแทน) สำหรับที่ดินหรือสิ่งห้ามทรัพย์อย่างอื่นในท้องที่อำเภอหรือกิ่งอำเภอนั้นในกรณีอื่นนอกจากระบุไว้ใน (ก)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

ประธานสภาผู้แทน : เรืองขวางมานานคงแต่ตั้งมัยก่อน เพชกนหง
ตั้งขอให้เดชาธิการอันชอกรรมาธิการ

เลขาธิการรัฐสภา : รายชอกรรมาธิการดังนี้ ๑. นายชยวชน
อินทรพันธ์ ๒. นายทวี แรงขำ ๓. พระนิตเกษมรัตนทร ๔. นายวัง ศักดิ์บุตร
๕. นายถ้วน พรหมประกาย ๖. หลวงอรรถปรีชาชนูปการ ๗. นายชวด ทองโรจน์

ประธานสภาผู้แทน : ทางท่านกรรมาธิการมีอะไรแสดงหรือไม่

๑๐.๕๐ น.

หลวงอรรถปริชาชนูปการ (กรรมธิการ) : ในการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่สมควรแก้ไขแต่ประการใดแต่กรรมธิการได้พิจารณา
 แก้ไขร่างพระราชบัญญัติในบางตอน คือในมาตรา ๓ ได้แก้ไขโดยเติมข้อความ
 คือคำว่า " ปลัดอำเภอประจำกิ่ง " เดิมคำว่า " ผู้เป็นหัวหน้า " และ
 ตัดคำว่า " หรือผู้แทน " ออก ซึ่งทั้งนี้เนื่องจากว่าปรากฏเป็นข้อ
 เท็จจริงในการพิจารณาว่า ตามกิ่งอำเภอในบางกิ่งมีปลัดอำเภอหลายนายบริหาร
 และในกิ่งที่มีปลัดอำเภอหลายคนแต่ยังมีปลัดอำเภอซึ่งควรยอมยกย่อง โดยการเป็นเจ้า
 พนักงานจดทะเบียนในการที่เราถือว่าเป็นกิจการสำคัญ ไม่สมควรที่จะให้ปลัดอำเภอ
 หนึ่งคนยอมเป็น ผู้ที่จะทำการอื่น คงน่าจะเติมคำว่าปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้า ซึ่ง
 โดยปกติก็เป็นปลัดอำเภอสมัคร และตัดคำว่า ผู้ทำการแทน ออกโดยเหตุที่ว่า
 ผู้ทำการแทนอาจจะจะเป็นปลัดอำเภอสมัคร หรืออาจจะเป็นผู้ศึกษาการขอ
 เกณฑ์ ซึ่งทั้งนี้เห็นว่าเป็นการไม่สมควรที่จะให้ทำงานอื่น จึงได้มีการแก้ไขใน
 ขนกรมการตั้งที่ได้กราบเรียนมา แต่อย่างไรก็ดี กรรมธิการได้พิจารณา
 คงขอตั้งในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในการตั้งขอตั้ง
 เกณฑ์โดยที่ในการพิจารณานี้ ได้พิจารณาถึงที่มาของกฎหมาย ฉบับ
 งามมาแต่เดิมเป็นอย่างไร ก็คงได้ความว่าภายหลังที่ไซ้ประมวลกฎหมาย
 แห่งและพาณิชย์แล้วได้มีประกาศพระบรมราชโองการตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ๒
 ครั้ง คือในพ.ศ. ๒๔๗๓ ครั้งหนึ่ง กับใน พ.ศ. ๒๔๗๕ อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งประ
 ภาศพระบรมราชโองการในสมัยนั้นถือเป็นกฎหมาย ในประกาศพระบรม
 ราชโองการฉบับหลัง คือ พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้นตั้งนายอำเภอเป็นพนักงานเจ้า
 หน้าที่ ต่อมาฝ่ายบริหารเห็นว่าการตั้งนายอำเภอเป็นเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งเช่น
 นี้ผู้ทำการแทนไม่อาจจะปฏิบัติงานแทนได้ จึงได้มีการเสนอกฎหมายขึ้นมา
 ออกกฎหมายฉบับที่ ๕๐๕ ในปัจจุบันนี้ ซึ่งไซ้มาแต่ปี ๒๔๗๖ การเสนอกฎหมาย
 เสนอนั้นขึ้นมา นั้นเจ้าหน้าที่ได้เสนอไปยังเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการ กฤษฎีกา
 โดยมีประสงค์จะให้ปลัดกิ่งอำเภอได้มีโอกาสเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ด้วย

ตามหัตถการ และเหตุผลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้เสนอไปโดยชัด
 เจนว่าในกฎหมายนั้นประสงค์จะให้ปลัดกิ่งอำเภอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย
 เป็นที่เข้าใจว่าในกฎหมายนั้นใช้คำว่านายอำเภอหรือผู้ ทาการแทน เจ้าหน้าที่
 ที่ทางรัฐบาลหรือคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เข้าใจว่าผู้ ทาการแทนนั้น น่า
 จะหมายความว่าคนไปตั้งปลัดกิ่งอำเภอ แล้วเมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้อธิบาย
 มาถึงตำแหน่งแทนในสมัยนั้นได้เหตุผลและหัตถการโดยชัดเจนว่า ที่เสนอ
 มาจะให้นำความไปตั้งปลัดกิ่งอำเภอใหม่อำนาจนั้นด้วย แต่กรณีใช้กฎ
 หมายที่ตัดออกมาจากร่างเดิมการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ พิจารณา
 ยื่น และสภาได้รับหัตถการสั่งให้กรรมการพิจารณาเห็น เป็นที่เข้าใจ
 ว่าสภาเห็นว่าคำว่าผู้ ทาการแทนนั้น หาได้หมายถึงปลัดกิ่งอำเภอไม่ ทาง
 กรรมการจึงได้พิจารณาต่อไปว่า ความข้อนี้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 ที่ เสนอในปัจจุบันนี้ ไม่ได้หมายความว่าปลัดกิ่งอำเภอด้วยเพราะอะไร จึง
 ได้อาศัยพระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่นที่มาพิจารณาเทียบเคียง โดยที่พระ
 ราชบัญญัติปกครองท้องถิ่นบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องข้อ ๒ มาตรา ๑๖ มาตรา
 ๑๖ ในมาตรา ๑๖ นั้นบัญญัติว่าปลัดกิ่งอำเภอได้ถ้าหากว่านายอำเภอไม่ได้ไป
 ทำงานอยู่ปลัดกิ่งอำเภอก็เป็นผู้ ทาการแทน แต่เพราะเหตุว่ามีมาตรา ๑๖ ข้อ
 มาตราหนึ่งบัญญัติไว้ว่า กิจการของกิ่งอำเภอใดนั้นกิ่งอำเภอจะบริหาร
 งานไปโดยมีข้าหลวงประจำจังหวัดจัดแบ่งไปให้ ดังนั้นกรรมการจึงเห็นว่า
 โดยที่ในเรื่องนี้เมื่อไม่ปรากฏว่า ข้าหลวงประจำจังหวัดได้มอบหมายกิจการ
 เกี่ยวกับกิจการที่ระเบียบให้ไปแล้ว คำว่าผู้ ทาการแทนนั้นน่าจะยังไม่หมาย
 ไปถึงว่า ให้ปลัดกิ่งอำเภอมีอำนาจที่จะทำลวนนตามที่มีอำนาจอยู่ในมาตรา ๑๖
 เมื่อได้พิจารณาไปจนถึงตอนนั้นแล้ว ทางคณะกรรมการที่มาพิจารณาถึงว่า
 กฎหมายที่จะให้จัดการนั้น ถ้าหากว่าทางฝ่ายบริหารได้สั่งการไปเพื่อมอบก
 ำให้ปลัดกิ่งอำเภอเป็นเจ้าหน้าที่จัดระเบียบแล้ว ผลจะเกิดขึ้นดังที่ปรารถ
 ณาของร่างพระราชบัญญัติทุกประการ ดังนั้นจึงได้เสนอเป็นข้อสังเกต

มาว่าถ้าหากว่าตกลงให้รัฐบาลรับไปดำเนินการตั้งเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มอบกิจการตั้งที่ใดตั้งที่ราบเรียบมาข้างต้นแล้ว ความจำเป็นในกฤษฎีกาพระราชบัญญัติระบบบทกวดพิจารณาขยันก็อาจจะหมดไป ดังนั้นกรมการคลังได้เสนอมาเพื่อส่งงานต่อไปโปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนที่ดินและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๒ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓

หลวงอภัยคุณากร (อภัยทอง) : ตามที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่จำเป็น ถ้าหากว่าข้าหลวงประจำจังหวัดมอบหมายให้ปลัดกิ่งอำเภอมีอำนาจในการจดทะเบียนได้ ก็คงสะดวกทางรัฐบาลว่า ทางรัฐบาลจะสั่งให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมอบหมายอำนาจนั้นให้แก่ปลัดกิ่งอำเภอทุก ๆ ไปได้หรือไม่ เพื่อที่จะได้พิจารณาว่าควรจะมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป

พล โทมังกกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องนี้ ทางกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาตามความเห็นของท่านคณะกรรมาธิการที่ได้นำเรื่องไปยังกระทรวงมหาดไทย เป็นอันว่าพระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่น เราอาจจะกระทำได้ โดยอำนาจของข้าหลวงประจำจังหวัดมอบหมายให้ปลัดกิ่งอำเภอ ให้มีหน้าที่ในการจดทะเบียนที่ดินเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์อาจจะกระทำได้ แต่ว่าในการจะกระทำในการจดทะเบียนอสังหาริมทรัพย์นั้น ทางกระทรวงมหาดไทยนั้นไม่ขัดข้อง ก็ให้มอบอำนาจให้ข้าหลวงออกหมายหรือออกคำสั่งนั้นไปยังอำเภอ เพื่อให้ปลัดกิ่งอำเภออำนาจได้

นายทัศนีย์ กลีบโกมุท (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ผ่านไป

๑๐.๕๑ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ประเด็นที่เสนอให้สภาพ
การณ์มาขยี้ว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลตกลงในการที่จะขอรองให้ข้าหลวงประจำ
จังหวัดหรือส่งให้ข้าหลวงประจำจังหวัด มอบอำนาจปลัดกิ่งเป็นผ
การได้แต่ปัญหาที่จะรีบใจก็ไม่จำเป็น ข้าพเจ้าใคร่อยากจะกราบเรียนขอ
สังเกตขัดแย้งความเห็นกรรมการบางเล็กน้อย คือว่า ถ้าหากพระราชบัญญัติ
คนออกไปแล้ว อำนาจการจดทะเบียนปลัดกิ่งนั้นจะต้องรอการมอบอำนาจ
จากข้าหลวงออกชนหนึ่ง ซึ่งจะกระทำได้เมื่อไรนั้นเขาใจว่าจะกินเวลา
นาน นานปัญหาหนึ่ง ออกปัญหาหนึ่งในการทรมานเสนตรงพระราชบัญญัติ
ชนมากตงเคยอภิปรายคดีความของพระราชบัญญัติเดิม เนื่องจากคดีความ
คดีมเตรอกน้อย ถึงแม้ว่าคณะกรรมการจะคดีความเช่นนั้น หรือถ้า
จะได้เขาใจเสนหนักตาม แต่ปัญหาการคดีความในกฎหมายไม่ใช่อำนาจ
ของสถาน เป็นอำนาจของฝ่ายตุลาการ เพราะฉะนั้นในการที่เราจะออก
กฎหมายออกฉบับหนึ่งเพียง ๒-๓ มาตรา ซึ่งได้ผลดีกว่าให้รัฐบาลตั้งให้
หลวงประจำจังหวัดมอบอำนาจให้ปลัดกิ่งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราคงจะได้
ประโยชน์มากกว่าในการที่ออกกฎหมายฉบับนี้ไปทีเดียว เพราะรัฐบาล
ก็ไม่ชัดของประการใด ข้าพเจ้าขอรองว่าสถานควรจะรับกฎหมายฉบับ
นี้ดีกว่าจะให้กฎหมายฉบับนี้ตกไป และรอสั่งให้ข้าหลวงประจำจังหวัด
มอบอำนาจอันหนึ่งซึ่งไม่กฎหมาย แต่ต้องรอสั่ง แต่มีปัญหาสำคัญซึ่ง
สถานไม่มอบอำนาจคดีความ เป็นอำนาจของตุลาการว่าปลัดกิ่งเขามอบอำนาจ
จดทะเบียนนอตั้งห้ามทรพย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอรองอนอนสถานให้บริวาร
พระราชบัญญัติในวาระที่ ๓ แทนที่จะให้ตกไป

๑๐.๕๓ น.

นายใหญ่ สวิตชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าอยากจะเรียน
 ต่อที่ประชุมถึงปัญหาที่ท่านสมาชิกได้กล่าว ว่าผลของกฎหมายจะเหมือน
 กัน คชฉลากว่าดีท่านจะรับหรือให้ผ่านหรือคกไป ข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่าผล
 ไม่เหมือนกัน คชฉลากดีท่านรับหรือประกาศใช้เป็นการยืนยันต่อขหลังมา
 ว่า การกระทำที่แต่ๆ มาจนเป็นการตราใช้ ข้าพเจ้าได้ทราบว่าหลายแห่ง
 ได้ใช้กฎหมายฉบับนี้เหมือนอย่างฝรั่งๆ มา ข้าพเจ้าหมายความว่า
 ปกติทั้งหลายแห่งได้ทวนคกรรมมาแต่ เมื่อเสนอนครกรรมที่ใดทำไปโดย
 ทัดกันอนุมัติจะเป็นอย่างไร ก็มาทางที่จะวินิจฉัยไปได้ตามหลักการใช้
 กฎหมาย คชฉลากแต่ๆ ไปจะสมบูรณ์ แต่เราออกกฎหมายทำให้
 นครกรรมของประชาชนเสียไปนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เป็นผล แต่ก็ได้ยืนยัน
 ยืนยันแต่ความหลายแห่งหลายราย เพราะฉะนั้นออกกฎหมายฉบับนี้ไปแต่
 ผลไม่เหมือนกัน ถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทยสั่งไปแต่ผลย่อมเหมือนกัน
 คือว่าปกติทั้งทุกแห่งท่านคกรรมได้ นครกรรมที่หาขยแต่ แต่ลงขยงน
 กัดสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นผลเสียหายยอมคางกันขยงน จึงอยากจะเรียน
 ต่อที่สภาว่า ถ้าหากว่าจะออกกฎหมายไปใหม่ผลเสียหายขยงนแต่
 ข้าพเจ้าอยากจะขอความกรุณาขยงนออกกฎหมายนี้ คชฉลากที่หลายใน
 วาระที่ ๓ หรือจะมทางอื่นคือเสนอให้ผ่านเรื่องนี้ไปก็ควรจะทำได้

๑๐.๕๕ น.

นายสาคร กลิ่นพกา (พังงา) : ที่ท่านสมาชิกม มเกียรติคาน
 เมื่อก่อนว่าควรให้พระราชบัญญัติผ่านไป เพราะว่าความทุกข์มาแต่โดย
 มากปกติถึงมตทจคระเบียบได้ตามกฎหมาย ข้าพเจ้ายงเห็นอาพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ไม่โตสมดังอำนาจที่ดวงแต่มา นเรากจะตั้งคณทานใหม่
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า พระราชบัญญัตินี้ควรผ่านไป เพราะว่า
 ความเดือดร้อนของประชาชนมมาก เช่นปกติถึงคางๆ ตั้งหลายอาเภอ

ที่จังหวัดขอนแก่น ปลัดกิ่งไม้มานานไม่ตัดทิ้งจะทำได้ คงดี
 งาม, จังหวัดขอนแก่น ตามเกาะแก่งอยู่ใกล้เป็นการเค็ดร้อน ถ้าหากจะ
 เห็นใจประชาชน เราปกครองโดยประชาธิปไตยต้องเห็นอกเห็นใจประ
 ชาชนสงวนมากให้ความสะดวก ทนเรื่องที่จะทำไป พระราชบัญญัติออก
 มีผลการศึกษา เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ข้าพเจ้าใคร่จะขอกราบเรียนท่าน
 สมาชิกผู้แทนราษฎรว่าเราควรคัดลอกของราษฎรที่ได้รับความทุกข์ยาก
 บาดทุกเรื่องไม่ได้รับความสะดวกในการจดทะเบียนขอตั้งหารมทรพคอปต
 กิ่งแนวความคิดจริงนั้นไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ ข้าพเจ้าขอขานนว่าปลัดกิ่งเป็น
 คนที่น่าไว้วางใจมาก ไม่ใช่ นายอำเภอ, ข้าหลวง เป็นคนที่น่าไว้วางใจ
 ปลัดกิ่งเป็นคนทศมาก เท่าที่ปลัดกิ่งอยู่อำเภอต่าง ๆ ข้าพเจ้าพิจารณาเห็น
 แล้วว่า โดยมากสงวนมากทเป็นม ททำงานโดยซื่อสัตย์สุจริต ไม่ประ
 จบต่อพดชนนายอำเภอ, ข้าหลวงประจำจังหวัด ข้าหลวงประจำจังหวัด
 หรือนายอำเภอที่ไม่พอใจ ข้ายปลัดกิ่งให้ได้รับความลำบากทรมานเสีย
 หรือไม่รวมในการคชรปชนคชขอย่างหนักโตนไปอยู่ทงหรือททนคาน แต่
 ความจริงม ทอยู่ในถนนเป็นม ทซื่อสัตย์สุจริตมากด้วย ทอยู่ในท ๆ เจริญ
 และข้าพเจ้ากตารบรองวาปลัดกิ่งของข้าพเจ้าทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
 แต่กตศครทช ไปอยู่กม เป็นมทเหตุ ไม่คองให้ข้าพเจ้าพดมากมายข้าพเจ้า
 ขอให้ท่านสมาชิกโปรดเห็นอกเห็นใจ และนกว่าส่งสารแก่ผู้ ที่ได้รับความ
 บากยากเข็ญอย่างแสนสาหัส หวังว่าท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรจะมีใจอาร
 อารอบรมหตุการอนน

๑๑.๐๐ น.

นายเทียม ไชยนิรันดร์ (ตลก) : สำหรับข้าพเจ้ายังสงสัยว่า
 กระบวนการที่ไม่อยากให้ออกเป็นพระราชบัญญัติหรือ รัฐบาล จะเป็นผู้ ประกาศ
 ใช้ได้นั้น คอยังสงสัยขยยว่า ในอำนาจอันกฎหมายไม่ให้ปลัดกิ่งเป็น
 ผู้มานาจจะทานคกรรมได้ เมื่อกฎหมายไม่ให้แล้วเกิดสงสัยว่า

ข้าหลวงประจำจังหวัดจะประกาศให้ข้านาจนนในตงทกฏหมาย เขาไม่ได้ให้
 ข้านาจเกรงถ้าจะทำได้ แต่ถ้อยอย่างหนึ่งก็จะเป็นการพ้นเสียเกินไปที่ไม่
 ระเบียบอะไรที่กระทรวงมหาดไทยจะทำอย่างนั้น เพราะกิจการบางอย่างทำ
 ได้โดยปลัดกิ่ง แต่กิจการบางอย่างทำไม่ได้ ข้าพเจ้าขอชดเชยด้วยการ
 ออกหมายจับคนอย่างนั้นเป็นต้น ตามพระราชบัญญัติพิจารณาความเจ้าพนักงาน
 งานปกครองทำได้บางอย่าง นายตำรวจผู้ใหญ่หรือผู้รักษาการแทนพนักงาน
 ใจดวงหรือผู้รักษาการแทน แต่กรณีนั้นใช้อำนาจจับไม่ได้จับไม่ได้ ดังที่เรา
 เห็นกฎหมายเขามาอนหนักเหมือนกัน สำหรับกฎหมายจดทะเบียนขังห้าม
 ทรัพย์ กฎหมายใจดวงใจดวงนายอำเภอหรือผู้รักษาการแทนเหมือนกัน
 แล้วจะให้ข้าหลวงประกาศว่าปลัดกิ่งกมอำนาจรักษาการแทนแล้ว บางอย่าง
 ทำไม่ข้าหลวงประกาศไม่ได้ ก็จะเป็นเสียไปไม่ระเบียบจะเป็นการเข้าใจ
 หรือการตีความขงกรรมราชการไปอย่างที่ท่านผู้แทนตั้งตนคิดว่า คำจะอาจจะ
 ไม่ออกได้ซึ่งจะเป็นการยุ่งยากแก่คดี เพราะฉะนั้นเพื่อตัดปัญหาอันหนักตัว
 อย่างกฎหมายอื่น ๆ เช่นพระราชบัญญัติอาชญากรรม ปลัดกิ่งกเช่นขอนุญาตไม่ได้
 ถ้าถือได้ว่า ปลัดกิ่งกอนุญาตไปไม่ได้ ไม่ยอมมาอำเภอ แต่การหาเป็นอย่าง
 นั้นไม่ เป็นอำนาจของอำเภอ ปลัดกิ่งกไม่อำนาจ พระราชบัญญัติอาชญากรรม
 ติงนายอำเภอเหมือนกัน ถ้านายอำเภอไม่มี ตามพระราชบัญญัติระเบียบ
 ราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทยว่าผู้รักษาการแทนก็ได้ แต่ถ้าจะไป
 เทียบให้ปลัดกิ่งกรักษาการแทนกฎหมายไม่ให้ อำนาจ เป็นการให้อำนาจ ก็จะเป็น
 พ้นเสียมากไป เพราะฉะนั้นเรา ออกกฎหมายเสียเฉยเพื่อไม่เป็นการยุ่ง
 ยากแก่การตีความต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอขอกจะขอเสนอให้ผ่าน
 เป็นกฎหมายไปเลย

๑๑.๐๓ น.

ร. ท. จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : เทาที่ข้าพเจ้า
 ไตงพวงนกพอจะสรุปประเด็นได้ว่า ทั้งสองฝ่าย ท. ไตงยกขึ้นมา ก็มีความประ

ตั้งกระทู้ให้ทางปลัดตั้งได้อำนาจในการรับผิดชอบของสิ่งหรือทรัพย์สินทุก
 ฝ่าย แต่อย่างไรก็ดีทางออกกฎหมายจะชดกัน ทางหนึ่งของการจะให้
 กฎหมายโดยแจ้งชดกันไป อีกทางหนึ่งอาจจะให้มอำนาจจัดระเบียบของ
 จะให้เป็นอำนาจของทางฝ่ายกระทรวงมหาดไทย หรือข้าหลวงตั้งได้โดย
 ราชัยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ทนปัญหาในประเด็นสำคัญ
 อยจาทาออกกฎหมายไป ก็กระทรวงมหาดไทยอย่างท่านตั้งมาชกม เกียรติได้
 ภาไวดองชาวเขาจรงู ลักหองใจเป็นอนันมากเพราะถ้าหากได้ขอกกฎหมายอน
 ันไปแต่จะทำให้การกระทำทางหลายซึ่งได้เป็นมาแต่จนนี้ ซึ่งทางฝ่ายปลัด
 กิ่งอำเภอได้จัดระเบียบไปแต่จนนับว่าเป็นจำนวนไม่น้อยกระทรวงมหาด
 จะเป็ผลยุ่งยากขึ้นอีก ถ้าหากว่าเราใช้วิธีระดมอดด้วยโดยทให้ทางฝ่าย
 ทรองมหาดไทย หรือข้าหลวงตั้งได้อำนาจตั้งไปแบบพระราชบัญญัติลักษณะ
 ปกครองท้องที่ ผลกเหมือนกัน จะช้าหรือเร็วก็ขยทอดขปฎิบค ถ้า
 หากว่าท่านเป็นห่วงว่าการปฏิบัติของกระทรวงมหาดไทยหรือข้าหลวงอาจ
 ด้ชำไม่ทันอกทันใจก็ดำมารกที่จะใช้สิทธิ สามารถที่จะใช้วิธีการควบคุม
 ษการปฏิบัติของรัฐบ้างในสภานได้ เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้เกิดการยุ่ง
 ยากโดยการออกกฎหมายนั้นมาแต่จะเป็นผลกระทรวงมหาดไทยถึงผลปลัด
 ำเภอได้ปฏิบัติไปในหน้าเขาไม่เห็นพ้องด้วย จึงไม่เห็นสมควรที่จะผ่าน
 ว่างพระราชบัญญัติเพราะจะทำให้เกิดการยุ่งยากต่อไป

๑๑.๐๖ น.

นายบุญมี ปาล์มวงศ์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้าก็เป็นห่วงใน
 การที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ไป แต่ถ้าหากว่าจะได้ขอกกฎหมายฉบับ
 นี้ ก็เพราะว่าต้องการให้ตั้งหรือให้ประชาชนได้รับผิดชอบ ในการที่จะได้รับ
 ความสะดอกมากจน แต่ทว่าหากว่าไม่ขอกกฎหมายฉบับนี้ไปแต่จะ
 ไปอาศัยคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย เช่นข้าหลวงก็จะตั้งไปยังปลัด
 กิ่งให้ตามศกกรรมนั้นๆ ได้ ทนถ้าหากว่าตั้งออกไปเช่นนั้นแล้วก็จะมกฎหมาย

ซึ่งได้บัญญัติโดยแต่เฉพาะแต่บังคับจะทำได้ ถ้าจะทำได้จะต้องอาศัยกฎหมาย แต่หากหากว่าหากจะไม่ได้ไปเช่นนั้นและบังคับได้กระทำไปแต่จะถึงถึงขั้นนักจากเกรงจะผิดกฎหมายซึ่งกฎหมายได้ให้อำนาจไว้ เพราะฉะนั้นทางที่แต่แต่จะออกกฎหมายฉบับนี้ไปให้ เป็นอำนาจโดยตรงของปลัดทูลเลขาจะสมควรกว่าที่จะเอาคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย

นายทัศนีย์ กลีบโกมท (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเห็นว่าเมฆทางรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยได้รับรองว่า จะได้สั่งให้ข้าหลวงประจำจังหวัดให้อำนาจปลัดทูลเลขาตามที่เห็นได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะยกเรื่องอันชนปรึกษา ขอบให้เรื่องนตกไป

มัตมาชิกกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ยกเรื่องอันชนปรึกษา มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว

นายร้อยตำรวจโทสงกรานต์ อุตมสิทธิ (เพชรบูรณ์) : เห็นว่าเราควรจะได้มีการพิจารณากันต่อไปออกสักเล็กน้อยเพื่อความรอบคอบ ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มัตมาชิกกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ยกเรื่องอันชนปรึกษา และมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอบปรึกษาที่ประชุม ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดประชุม

มัตมาชิกยกมือ ๓๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอบได้โปรดประชุม

มัตมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บัณฑิต) : รัฐมนตรี
 ด้มาชิกเบ็ดตกิปรายไมใช่อยุ่กัผ่านไป ไม่ใช่ด้มาชิกหรือกรรมาชิกการ
 ด้พิจารณามาเรียบรอยแถว ชาวเจาไตนงฟังผู้ใดกนทงด้องฝ่าย ท่าน
 ด้มาชิกผู้ แทนนครด้วรคบอกถา ถหากว่าไม่ออกกฎหมายฉบับนี้ไป แถวรัฐ
 มนตรีกระทรวงมหาดไทยไต้แจงไปยงทวด้องประจำจังหวัด แถวชาหด้อง
 ประจำจังหวัดแจงไปยงปลัดกิง ให้ทาการจคทะเบยนไต้ ชาวเจาว่าไม่เป้นผล
 คขปลัดกิงจนวนมากให้จคทะเบยนไต้จะเป้นโมฆะ บัญหาชอนกรู ด้ก
 ด้จะเป้นโมฆะไปหมตทุก ๆ ชยวง เป้นค่นวางไต้กิงไต้ทานคกรรมไต้ทง ๆ
 ทกระทรวงไม่ได้ชอบหมายให้เป้นโมฆะมาตงแถค่นแถว การทจระมอบ
 หมายให้เป้นไปไม่ได้ เมอออกกฎหมายฉบับนี้ไป ทจคทะเบยนไต้แถว
 เป้นโมฆะเห่มช่นกน คดยเหตุนเราควจะออกกฎหมายฉบับนี้ไปเพอคค
 ด้ปัญหาข้งยาก หตททควรพิจารณาข้งว่า เมตมกรณทชดขยงกน
 แถวกันแถวข้ชอบทจจะออกกฎหมายให้แจงข้ไปด้ย ให้เป้นการปญุบคท
 ด้กคอง คอให้ปลัดกิงจคทะเบยนไต้โดยไมขอไต้แยงไต้ ๆ คคปัญหาท
 กรรมาชิกการแจงเมอกนเป้นปัญหาใหญ่ข้งไมเขาด้สนค้แถว ข้งค้แถวฎกา
 ข้งไมไต้จจฉดย กรรมาชิกการกคฝ่ายคานกคชกเหตุผลช่นมาว่า รัฐมน
 ตรีจการกระทรวงมหาดไทยให้จคทะเบยนไต้เพอเป้นการลคคอง กข้งไมม
 ไครช้ชาดไต้ คดยเหตุนการช้ออกกฎหมายให้เป้นทแนชอนกเป้นการด้มควร
 แถวออกประการทงในช่นค่นกพิจารณาข้งอย่างรวบคคอบแถว อยุ่กั
 จะให้ผ่านไปข้งน้าด้ยคาย ผมเห่นว่าด้กญู แทนเรานควร ให้กฎหมายฉบับ
 นขอกไปไต้ตามทเราไต้ตงมคไปแถว

นายวงศ วรรณชาติพล (จันทบุรี) : เรอช่นชาวเจาฟังค
 แถว กรู ด้กคความจรงข้องยากกนคดยแถวจาปลัดกิงทานคกรรมทแถวไป
 นกช้ไต้ไม่ได้ จะคคกฎหมายไปอ้กกช้ไต้ไม่ได้ กออย่างทผ แทนกรรมาชิก
 แถวชาวเจานกควาในการทเราจะให้พระราชบัญญัติอนนผ่านไปอ้ก กรู ด้กค

จะเป็นกฎหมายออกไปชอนกฎหมาย เพราะฉะนี้แต่เดิมเรากรมพระราช
 บัญญัติปกครองท้องที่ให้ชาห์ดวงประจำจังหวัดมอบอำนาจให้ได้ เมื่อทำ
 ใหม่ออกกฎหมายชอนออกเป็นการส่งชอนไป ประเด็นที่ว่าในการที่
 เราจะไม่เชื่อใจทางรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยว่า อาจจะทำในทางให้
 ชาห์ดวงมอบอำนาจนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเกี่ยวข้องกับกฎบัตร ถ้ากระ
 ไรกระทรวงมหาดไทยรับฟังข้อเท็จจริงจากสถานการณ์แล้ว จะเร่งปฏิบัติแก้ไขให้
 ราษฎรได้รับความสะดวกทำได้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัติ
 นี้ให้ผ่านไปได้โดยกฎหมายชอนกฎหมาย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

๑๑.๑๐ น.

นายร้อยตำรวจโทสงกรานต์ อุดมสิทธิ์ (เพชรบูรณ์) : ข้าพ
 เจ้าขอเสนอว่า กฎหมายเรื่องจัดระเบียบเลือกตั้งและนิเทศกรรมนี้ จริงอยู่ นายอ
 เกอเป็นผู้ ทำและชาห์ดวงประจำจังหวัดอาจจะมอบ ให้ปลัดกิ่งบางกิ่ง บางจ
 ังหวัดเป็นผู้ ทำแต่ถ้าสมมติมาแต่อย่างทุกคนใหญ่ๆ แต่ที่กระทำดุ่ม ๆ
 ตอน ๆ เพราะฝ่ายบริหารไม่ได้ผลประโยชน์แก่ประชาชนเราจึงส่งออกกฎหมาย
 นี้เข้ามา แต่รับหลักการไปแล้ว ครั้นมาบังคับกรรมมาทำการเสนอมานว่า
 เพราะกฎหมายมีข้อขัดแย้งไม่ว่าจะออกกฎหมายเป็นการชอน ดังที่นายผู้
 เกียรติแห่งจังหวัดนครสวรรค์ นอกจากนั้นยังจะเป็นการทำให้กิจการ
 ของปลัดกิ่งที่ตามมาแต่นั้นเป็นโมฆะอีก ข้าพเจ้าเห็นว่าการที่ปลัดกิ่ง
 ทำไปนั้นโดยรับอำนาจจากชาห์ดวงประจำจังหวัด ในฐานะเป็นผู้ แทนและเป็น
 ผู้ แทนของนายอำเภอแทนเป็นโมฆะ และถ้าออกกฎหมายฉบับนั้นมา นอก
 จากจะเป็นประโยชน์ ให้หายความข้องใจ ของฝ่ายบริหารที่ดุ่ม ๆ ตอน ๆ
 แล้วยังเป็นการขยันทารุณาของปลัดกิ่งที่ตามมาแต่ด้วย กฎหมายไม่
 พ้องกัน เพราะกฎหมายเหล่านี้ไม่ปฏิบัติ เมื่อไม่ปฏิบัติก็ไม่อะไรเหตุอัน
 ตากัน บางจังหวัดปฏิบัติบางจังหวัดไม่ปฏิบัติ ถึงทำไปแล้วไม่เป็น
 โมฆะ เพราะทำไปด้วยอำนาจในทางที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้น

ข้าพเจ้าเห็นว่าเพื่อความแน่นอนควรจะออกกฎหมายไป ไม่ควรจะให้ผ่าน
เรื่องอนาปัตติวารณาอย่างที่ท่านผู้ค้านเสนอ

๑๑.๑๕ น.

หลวงนรกิจบริหาร (ฉะเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าอยากจะใคร่
เสนอเพื่อเป็นทางพิจารณาของสภาอีกว่า ในส่วนของอำนาจตามพระราช
บัญญัติปกครองท้องถิ่นซึ่งข้าพเจ้าจังหวัดจระเข้มอบอำนาจให้ปลัดกิ่งทำ
งานได้นั้นประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า อำนาจนั้นปลัดอำเภอมีอำนาจตามกฎหมาย
นั้นจะทำได้เสียก่อน ข้าพเจ้าจังหวัดจระเข้จะมอบได้ เพราะฉะนั้น
การพิจารณาปัญหาข้อนี้เราจะต้องพิจารณาเสียก่อนว่า
ตามพระราชบัญญัติเดิมซึ่งกฎหมายใช้คำว่าให้นายอำเภอ หรือผู้แทน
พนักงานความหมายถึงปลัดอำเภอ แต่ข้าพเจ้าจังหวัดจระเข้จะมอบอำ
นาจได้ แต่ถ้าหากว่าไม่มีอำนาจแล้ว ข้าพเจ้าจังหวัดจระเข้ก็มอบไม่
ได้ ตามถ้อยคำของกฎหมายดังกล่าวนี้ ที่ใช้คำว่านายอำเภอหรือผู้แทน
ย่อมมีความหมายแคบเฉพาะการงานในหน้าที่ของมันโดยตรง ถ้าหากแปล
ความเช่นนั้น นายอำเภอรวมทั้งปลัดกิ่งอำเภอแล้ว ยังมีกฎหมายอีกมาก
หลายที่ให้อำนาจปลัดกิ่งอำเภอ อย่างพระราชบัญญัติข้อพิจารณาคดีอาญา
เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่าเพื่อตัดปัญหาที่ควรที่จะออก
เป็นพระราชบัญญัติ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้แก่ปลัดกิ่งเสีย ให้เป็นการแน่นอน
เพื่อความสมบูรณ์อันแท้จริง ส่วนปัญหาที่ว่าการกระทำของปลัดกิ่งที่ใดกระ
ทำไปแต่จะสมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์หรือจะเป็นโมฆะนั้น เป็นปัญหาที่
จะประเด็นกับการออกพระราชบัญญัติ เพราะว่าการที่สมบูรณ์หรือไม่สม
บูรณ์นั้น ย่อมเป็นผลเกิดขึ้นที่การใช้พระราชบัญญัตินั้นอยู่แล้ว จึงเป็นเรื่อง
หนึ่งที่จะต้องแก้กฎหมายไปอีกส่วนหนึ่ง

๑๑.๑๓) .น

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 เรื่องที่จะยกกฎหมายฉบับนั้นเข้ามาในสภาชน ในเรื่องนี้เป็นปัญหา
 อยู่ในเรื่องทบทวน หน้าที่เจ้าจะชี้แจงว่าสาเหตุเป็นมาอย่างไร และ
 เพื่อเป็นข้อวินิจฉัยว่าควรจะเป็นอย่างไร ด้วยสาเหตุในระหว่างกรมอัย
 การ กรมที่ดิน และกรมมหาดไทย พัดถงว่า ผู้ทบทวนทบทวน จะ
 ให้ อำนาจ ในการจัดระเบียบนิตกรรมอันเกี่ยวแก่สิ่งห้ามทรพยได้เพียงใด
 ในครั้งแรกกรมมหาดไทยได้หารือไปยังกรมอัยการ กรมอัยการในครั้ง
 นั้นหนังสือแจ้งบอกว่าไม่อำนาจที่จะกระทำได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นกรมมหาดไทย
 ก็ได้หารือไปยังกรมที่ดิน ทางกรมที่ดินในครั้งแรกก็ตั้งวินิจฉัยไปยังกรม
 อัยการ แต่ต่อมาเพราะเหตุพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ด้วย
 ประการใดก็ตาม ในตอนหลังก็ได้ชี้แจงว่าการจัดระเบียบนิตกรรมเกี่ยวแก่
 สิ่งห้ามทรพยนั้น ผู้ทบทวนทบทวนอาจจะกระทำได้ เพราะฉะนั้นทางกรม
 มหาดไทยซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงจึงไม่เห็นใจที่จะหารือไปยังกรมอัยการ อีก
 ครั้งหนึ่ง ซึ่งเขาเจ้าทำได้ ในครั้งสุดท้ายก็เห็นสมควรทำได้ แต่อย่างไร
 ก็ดีเมื่อกฎหมายนั้นเสนอเข้ามา กรมมหาดไทยก็ได้อธิบายว่า เรื่องนี้สาเหตุ
 อยางนี้ คือจะใช้ตามพระราชบัญญัติที่ออกมากได้ หรือจะใช้พระราช
 บัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ใด ซึ่งเจ้าหน้าที่กรมที่ดินและกรมอัยการ
 ก็เห็นว่าใช้ได้เหมือนกัน แต่เมื่อได้พดกันมาถงว่าเพื่อจะให้เป็นการแน
 นอนดงไป จะออกกฎหมายนี้ไปได้หรือไม่ ถ้าออกไปก็เป็นการแนนอน
 ดงไปอีก แต่ถ้าจะให้กรมมหาดไทยออกคำสั่งโดยมอบหมายให้ปลัด
 มงอาเภอทำก็ได้ ทำได้ตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่กรร
 มาธิการได้ชี้แจงนั้น ถ้าเช่นนั้น กระทรวงมหาดไทยก็ไม่ขัดข้องเหมือน
 กัน การจะหารือเรื่องใดแล้วแต่คำสั่งที่จะออกไป ถึงจะประการใดก็ตามแต่
 ทางกระทรวงมหาดไทยรับจะจัดการใดทางใดทางเหมือนกัน

๑๑.๒๐ น.

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ขาพเจ้านัดหมายปัญหาสำคัญที่เราจะถกเถียงกัน คือ เกยงกับปัญหา ทว่าท่านศกกรรมไปแต่โดยปลัดกิ่งอำเภอ กอนขอชกกฎหมายฉบับเป็นโมฆะหรือไม่ ขาพเจ้านขอคัด ๒ ประการคือ

๑. ถ้าปลัดกิ่งอำเภอทำไปโดยไม่ได้รับ มอบอำนาจ จากข้าหลวงประจำจังหวัด ขาพเจ้านัดหมายจะมกฎหมายน ออกไป หรือมคำสั่งจากกระทรวงมหาดไทยก็เป็นโมฆะอยู่นั่นเอง แต่ว่า

๒. ถ้าปลัดกิ่งอำเภอทำไปโดยได้รับมอบจาก ข้าหลวงประจำจังหวัด โดยมีคำสั่งหรือกฎกระทรวงมหาดไทยก็คงทำให้ นศกรรมนสนมบรรณอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นความแตกต่างที่การกระทำใดจะเป็นโมฆะหรือไม่ ไม่ได้อยู่ที่ ทว่าคำสั่งหรือกฎหมายนจะออกไปหรือไม่ แต่อยู่ที่ว่าปลัดกิ่งอำเภอนนได้กระทำไปโดยได้รับมอบถูกต้องแล้วหรือไม่ ด้วยเหตุอย่างน ขาพเจ้านเห็นว่า เหตุผลที่ทนาย แทนนครสวรรค์ ได้กล่าวจาก กฎหมาย ฉบับน ออกไปแล้วจะ พิจารณาคำสั่งที่ททำไปแล้วเป็นโมฆะ ในกรณีเช่นขาพเจ้านอยากจะได้กล่าว ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นแล้วคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยเมื่อนออกไปแล้วเพอรบรอง ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมอบอำนาจให้ททำก็เป็นโมฆะเช่นเดียวกัน จึง เห็นว่ากอนทจะมอบหมายหรือมคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยกไม่ผลเท่ากับ จะออกกฎหมายฉบับนหรือจะออกคำสั่งกเช่นเดียวกัน แต่ยังคงถามน ขาพ เจ้านได้ฟังคำอธิบายมาแล้วว่า ถ้าไม่มีการขยนให้อานาจแก่ปลัดกิ่งอย่างท กฎหมายฉบับนจากตใจแล้ว ปัญหาที่เถียงกันความอำนาจหรือไม่ แม แต่กรมทศนกับกรมอยการกได้เคยวินิจฉัยมา แต่ท่านเหล่านั้นไม่อำนาจท จะวินิจฉัยคดีความ ต้องปล่อยให้เป็นเรื่องของศาล แต่เรากจาเป็นทจะต้อง ขอกฎหมายฉบับนเป็นการขยนน และอย่างคุณหลวงนรภจ กก็ได้สนับ

ต้นความเห็นของข้าพเจ้าอยู่แต่ในเรื่องของการชกกฎหมายหรือไม่
หนักเป็นรองทว่าเราจะไม่แนจากกฎหมายเกณฑ์จะใช้ได้หรือไม่แล้วทำไมจึง
จะมาว่าชกหรือไม่ชกขงคดีนี้เลย เพราะฉะนั้นเพื่อต้นต้นใน
การจดทะเบียนให้สะดวก และตัดปัญหาต่อไปข้างหน้าทางตุลาการและทางศาล
ก็ขอขอกฎหมายฉบับนี้เพื่อยืนยันอำนาจของปลัดทูลฉลองกระทรวง

นายทองคำ อีสราชวน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : มีประเด็นถึง ๓ ประเด็น
ระคองแก่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป เพื่อ
พูดในประเด็นเหล่านี้

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติและกมม ผู้เสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป เพราะฉะนั้นขอปรึกษาประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรเปิด
อภิปรายต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าลงมติได้แล้วขอให้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ตัดไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรนำร่างพระราชบัญญัติ
ออกใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
ได้เป็นกฎหมายได้ ระเบียบวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติที่ตนในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการเขานั่งประจำที่
กรรมการได้เขานั่งประจำที่

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ดินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการได้
ทำการพิจารณาพร้อมด้วยชนนิตกรรมทะเบียนรัฐ ผู้แทนรัฐบาล ปราบกฏ
ผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	”
<u>มาตรา ๑</u>	”
<u>มาตรา ๒</u>	”
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	”
<u>มาตรา ๕</u>	”
<u>มาตรา ๖</u>	

น. เกษสุวรรณ
(นายเพ็ญ เกษสุวรรณ)

เลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติทัศนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว
(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทัศนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติทัศนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรค ๔ ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทัศนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลซึ่งมิได้มีสัญชาติเป็นไทยตามกฎหมาย และให้หมายความถึงบุคคลดังกล่าวด้วย

(๓) บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นโดยทุนของคนต่างด้าวเกินกว่าร้อยละ ๕๐ หรือผู้ถือหุ้นเป็นบุคคลต่างด้าวเกินกว่าจำนวน

(๒) สหกรณ์ มัดสมาชิกเป็นคนต่างด้าวเกินกว่าจำนวน และหรือตาเนกจากการอนุมัติประสงค์ เพื่อกันต่าง ด้าว โดยเฉพาะ หรือ เป็น ส่วนสำคัญ

(๓) มูลนิธิ ที่ประกอบกิจการอนุมัติประสงค์เพื่อกันต่างด้าวโดยเฉพาะหรือเป็นส่วนสำคัญ)

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนิตยจากมาตรา ๓๑ ของพระราชบัญญัติ
คดีในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นมาตรา ๓๑ ทวิ
มาตรา ๓๑ ตรี และมาตรา ๓๑ จดไปตามลำดับ

มาตรา ๓๑ ทวิ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๕ ถึงมาตรา ๘ และมาตรา ๓๑
๓๑ ตรี ให้มาใช้บังคับแก่บุคคลที่ต่อไปนิตย คือ

(๑) บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน
แต่บรรดาทุนหรือส่วนหนึ่งของคนต่างด้าวเกินกว่าร้อยละห้าสิบ หรือ
ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเป็นคนต่างด้าวเกินกว่าจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้
เป็นหุ้นส่วนแสดงแต่กรรม

ความดังกล่าวในอนุมาตรา (๓) มิให้ใช้บังคับแก่บริษัทจำกัดของรัฐ
เป็นผู้ออกหุ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบของทุน

(๒) สหกรณ์รวมทั้งสหกรณ์ที่สมาชิกเป็นคนต่างด้าวเกินกว่าจำนวน
หรือตาเนกจากการเพื่อประโยชน์คนต่างด้าว โดยเฉพาะหรือเป็นส่วนใหญ่

(๓) มูลนิธิ ที่มุ่งวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์คนต่างด้าวโดยเฉพาะ
หรือเป็นส่วนใหญ่

มาตรา ๓๑ ตรี นิตยบุคคลใดมีลักษณะดังตามระเบียบไว้ในมาตรา ๓๑
ทวิ แต่มีที่นับได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ในอันใช้พระราชบัญญัติ

“ มาตรา ๓๓ หรือ ยู่ใต้อำนาจมาตรา ๓๓ จึงยก ตั้งระวางโทษปรับ
ตั้งแต่หนึ่งถึง ๕๐ บาทขึ้นไปแต่ไม่เกินหนึ่งถึง ๕๐๐ บาทหรือจำคุกไม่เกิน
เจ็ดเดือนได้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ”

(มาตรา ๕ ยู่ใต้อำนาจมาตรา ๔ ให้ปรับหนึ่งถึง ๕๐ บาท จนกว่าจะ
ได้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในมาตรานี้)

มาตรา (๖) ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชบัญญัติ

.....
.....

ประธานสภาผู้แทน : พลเอกเผด็จการฯ ให้เลขาธิการอ่าน
ราชกิจจานุเบกษา

เลขาธิการรัฐสภา : ราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม
๒๕๐๑ หน้า ๑๖๓๑
เลขที่ ๑๖๓๑
๑. นายเทพ
๒. หอองนรภัคบริหาร ๓. พระนิตเกษมศรีสุธรรม ๔. นายเนน
๕. นายมา เจริญศิริ ๖. นายเดโช บัณฑิตวงษ์ ๗. นายชยา
๘. นายเดโช บัณฑิตวงษ์ ๙. หอองบรรณกิจประสิทธิ์ ๑๐. หออง
บัณฑิตวงษ์

ประธานสภาผู้แทน : ทางคณะกรรมการมีมติให้ร่างแก้ไข

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติทบทวนในชั้นที่เกี่ยวกับ
คำร่างคำ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๑ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
คำปรารภแก้ไขมาตรา ๓ มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มาตรา ๖
มาตรา ๕ มาตรา ๖

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอนันว่าหมตจวาระที่ ๒ แต่ขอปรึกษา
ในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคนออกไซ้เป็นกฎหมาย
ได้ โปรดยกมือขึ้น

ส้มาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีส้มาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอนันว่าร่างพระราชบัญญัติคนออกไซ้
เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติ ควบคุม การ โฆษณา โดย ไซ้
เครือชงขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรรมการวิสามันญ์พิจารณาเสร็จ
แล้ว เสิญกรรมการเซาหงประจำท
กรรมการได้เซาหงประจำท

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามันญ์
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
โดยไซ้เครือชงขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๘๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แปรเบุตที่ ๓ ราย คช นายชวด ชรรณ
สุชาติ คณะกรรมการได้ทำการพิจารณาพร้อมด้วย พันโท หดง
รณสิทธิ์พิชัย และพันตำรวจโท พดมน นิตถมนานนท์ ผู้แทนรัฐบาล
ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้ :-

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	”	”
<u>มาตรา ๑</u>	”	”
<u>มาตรา ๒</u>	”	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา ๓</u>	นายชาอ ชรรมส์ชาติ ขอแปรญัตติไว้ และมอบให้ นายไพรรัตน์ วิเศษโกสิน ชำแจงแทน มาตรา ๓ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ ผู้แปร ญัตติเห็นด้วยตามทกกรรมาธิการแก้ไข	
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา ๕</u>	นายชาอ ชรรมส์ชาติ ขอแปรญัตติไว้ และมอบให้ นายไพรรัตน์ วิเศษโกสิน ชำแจงแทน มาตรา ๕ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ ผู้แปร ญัตติเห็นด้วยตามทกกรรมาธิการแก้ไข	
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา ๗</u>	”	”
<u>มาตรา ๘</u>	”	ไม่มีการแก้ไข

ส. อิศรางกูร

(นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา)

เลขาธิการ

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง

พ. ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมาะสม และให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ. ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ส่วนที่จะใช้ก่อนเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ที่จะโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า ขอขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่(เสีย)ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้

ในการขออนุญาต ให้(เจ้า)พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาที่จะกำหนดเงื่อนไขเวลา สถานที่และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียง และผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติตามกำหนดเงื่อนไขนั้น

มาตรา ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

ชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายอาญาพิจารณาความอาญา มีอำนาจ (ที่จะให้) ส่งผู้โฆษณาให้ติดเสียงดังได้ เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณานั้นเบียดเบียนหรือ
ความแก่ประชาชน (แม้ผู้โฆษณาจะได้กระทำตามที่กำหนดเงื่อนไขไว้ในอนุญาต
ก็ตาม แต่ถ้การโฆษณาก่อผลเดือดร้อนใจตามใบอนุญาตให้เจ้าพนักงาน
มีอำนาจสั่งให้หยุดทำการขยายเสียงโฆษณานั้นเสีย)

ถ้าการโฆษณาก่อผลเดือดร้อนใจตามใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานตั้ง
กล่าวขวางคนมีอำนาจสั่งให้หยุดทำการขยายเสียงโฆษณานั้นได้

มาตรา ๕ การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงจัดของโฆษณา (ให้)
เป็นภาษาไทย (ทั้งต้น) เว้นแต่คำใดที่ (จะ) แปลเป็นภาษาไทย (มี) ไม่ได้
(เท่านั้น) จึง (จะ) ใช้ภาษาต่างประเทศได้

คำว่า "ภาษาไทย" นั้น ให้หมายความถึงภาษาที่ใช้ในพื้นเมือง
แห่งประเทศไทยด้วย

มาตรา ๖ พระราชบัญญัติฉบับใดใช้บังคับแก่การโฆษณา

- ๑. ของรัฐบาลหรือเทศบาล
- ๒. หาเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน หรือสมัครชิงตำแหน่ง
ถิ่นซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย
- ๓. กิจการของสมาชิกสภา หรือสมัครชิงตำแหน่งถิ่นซึ่งโฆษณาเป็น
ภาษาไทย
 - ๔. ในโรงมหรสพ เฉพาะในเวลาดัง (มหรสพ) ซึ่งเกี่ยวกับการ
มหร (ภาพ) สัพ
 - ๕. ขององค์การสาธารณชนซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย

มาตรา ๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ หรือคำสั่งเจ้าพนักงานตาม (แต่) มา
ตรา ๕ (กฎกระทรวงหรือคำสั่งของเจ้าพนักงาน) มีความผิดของพระราชไทย

ปรับไม่เกินสองร้อยบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ (ที่จะ) สั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ที่ให้อำนาจ) ได้ด้วย

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดของระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาต(ที่ให้อำนาจ)เสียด้วย

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการคณะมนตรี ๑. นายโกศล ดินรุเส็ก ๒. หดวงพยุ่งเวชศาสตร์ ๓. นายพันตำรวจโทพัฒน์ นิตวฒนานนท์ ๔. หดวงรังษีประจันตคาม ๕. พันโทหุดวงรัตนดิทธิพิชัย ๖. หดวงสุทธิมนต์มฤนาค ๗. นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา ๘. นายโสภณ สุภชระ ๙. พันโทพระอร่ามรัตนชาติ

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการมีอะไรจะแจ้งบ้างหรือไม่

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา กรรมการ : ความจริงตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรรมการก็ได้แก่เพียงเด็กน้อย คือว่าแก้ไขใหม่ขอความสะดวกรวดรายนเท่านั้น แต่ปัญหาที่เกี่ยวให้ญูทราฟใจใครจะชแจงให้ท่านสมาชิกทราบคือ ในกฎหมายของเราเรื่องกำหนดโทษ กฎหมายฉบับนี้เขียน

ที่รถโทษแรงเกินไปหน่อย จะอ่านให้ฟัง “ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ” หมายความว่าผู้มีความผิดเขาแต่งมโหฬารทั้งจากทั้งปรับ ไม่มีความ “ หรือ ” เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงเห็นว่าจะแรงไป จึงเพิ่มคำว่า “ หรือ ” คือจะปรับก็ได้ หรือจะจำคุกก็ได้ เพื่อให้สอดคล้องต้องกันกับความเห็นของท่านสมาชิกส่วนมากที่ได้อภิปรายไว้

เลขานุการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่ได้แก้ไข คำปรารภไม่ได้แก้ไข มาตรา ๓ ไม่ได้แก้ไข มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘

ประธานสภาผู้แทน เสร็จสิ้นการพิจารณาวาระที่ ๒ แล้ว ขอปรึกษา วาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรนำออกใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้ได้

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เชิญกรรมาธิการวิสามัญเข้าประจำที่

กรรมาธิการเขานั่งประจำที่

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการได้
ทำการพิจารณาพร้อมด้วยห้องตรวจตราของราชบัณฑิต ผู้แทนรัฐสภา ปรากฏ
ผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้ :-

<u>สคร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	”
<u>มาตรา ๓</u>	”
<u>มาตรา ๕</u>	”
<u>มาตรา ๗</u>	”
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข

สงกรานต์ อุตมสิทธิ์
(ร.ต.ท. สงกรานต์ อุตมสิทธิ์)
เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....
.....
มาตรา ๓ พระราชบัญญัติยกเอา “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๗๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติแก้ไขบังคับคดีถอนอรรถาภิธานประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม
เติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๕๓ และให้
ใช้ความต่อไปแทน

(๑๗) “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” หมายถึง
รองเจ้าพนักงานต่งต่อไปนี้

- (ก) ตำบัตกรมมหาดไทย
- (ข) รองตำบัตกรมมหาดไทย
- (ค) ข้หวตองตรวจการกระทรวงมหาดไทยภาค
- (ง) ข้หวตองตรวจการกรมมหาดไทย
- (จ) ข้หวตองประจำจังหวัด
- (ฉ) ปลัดจังหวัด
- (ช) นายอำเภอ
- (ซ) ปลัดอำเภอชั้นตรประจำกิ่งอำเภอ ในจังหวัดชนนออกจาก
จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี

- (ณ) อธิบดีกรมตำรวจ
- (ญ) รองอธิบดีกรมตำรวจ
- (ฉ) ผู้บัญชาการตำรวจ
- (ช) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ
- (ซ) ผู้บังคับการตำรวจ
- (ค) รองผู้บังคับการตำรวจ
- (ฅ) ผู้กำกับตำรวจ
- (ณ) รองผู้กำกับตำรวจ
- (ด) ผู้บังคับกองตำรวจ
- (ต) ตำรวจตรีตำรวจ
- (ถ) หัวหน้าสถานีตำรวจ ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ซึ่ง
มียศตั้งแต่ชนนายร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่านายร้อยตำ
รวจตรีขึ้นไป
- (ท) หัวหน้ากองสถานีตำรวจ ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ซึ่ง
มียศตั้งแต่ชนนายร้อย ตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจ
ตรีขึ้นไป

ทั้งนี้หมายความรวมถึงผู้รักษาราชการแทนเจ้าพนักงาน ดังกล่าว แล้ว หนึ่ง
ด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และปลัด
อำเภอในจังหวัดธนบุรีนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี มีอำนาจ
จับกุมความผิดอาญา ซึ่งได้เกิด หรืออาจ หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำ
นาจของตน หรือผู้ต้องหาหรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

อำนาจชอบสั่งความผิดอาญา ตามที่กล่าวไว้ในวรรคต้น เมื่
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า ท้องที่ใดมีความจำเป็นเพื่อการปราบ
 ปราบ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ระบบท้องที่แล้ว ให้นายตำรวจชั้น
 นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งประจำอยู่ในท้องที่นั้น มีอำนาจทำการสอบสวนพร้อมได้
 ประกาศนั้นใหม่กำหนดเขตปกครองหนึ่งไม่เกินหนึ่งปี

สำหรับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ข้าราชการตำรวจชั้น
 ยศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป และมี
 ขอบเขตการตรวจได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่งตั้งให้เป็นพนักงานสอบสวน
 เต็มองค์เป็นผู้ มีคดีไม่ต่ำกว่าชำนานายสิบตำรวจ มีอำนาจชอบสั่งความผิด
 อาญาในเขตจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีได้

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๓
 ความผิดอาญาใดที่เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนคนใด โดยปกติให้เป็น
 หน้าที่พนักงานสอบสวนผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดนั้นๆ เพื่อ
 ดำเนินคดี เว้นแต่เมื่อเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกรวดเร็ว จึงให้พนักงานสอบสวน
 ส่วนแห่งท้องที่ผู้ใดของห้ามทขยหรือถูกจับเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

ในเขตท้องที่ใดมีพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการสอบสวน
 ให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่นั้น หรือ
 ผู้รักษาการแทน ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ เจ้าพนักงานและศาลมีอำนาจออกหมายอาญาได้ภายในเขต
 อำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ถ้าเป็นหมายจับผู้ต้องหาที่อยู่ในอำนาจศาล ได้แก่พนักงาน
 ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือกงสุลสถาน

ตำรวจ หรือผ รักษาการแทนทมยศตงแชนนายร้อยตำรวจหรือเทียบเท่า
นายร้อยตำรวจขึ้นไป

(๒) ถ้าเป็นหมายจับจำเลยหรือผู้ต้องหาที่อยู่ในอำนาจศาล ได้แก่ศาล

(๓) ถ้าเป็นหมายค้น ได้แก่ศาล พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ
ชั้นผู้ใหญ่ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือกองสถานีตำรวจ หรือผ รักษาการแทน
ทมยศตงแชนนายร้อยตำรวจหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจขึ้นไป

(๔) ถ้าเป็นหมายขัง จำคุก หรือปล่อย ได้แก่ศาล

.....
.....
เลขาธิการรัฐสภา : นายชอกรรมาธิการคณะ มตงน ๑. นาย
กิจจา อัมมสันธิ์ ๒. นายพลตำรวจโทหดวงชาติตระกูลโกศล ๓. นายทอง
แรงธา ๔. นายเทียม ไชยนิพนธ์ ๕. หดวงนรกิจบริหาร ๖. นายพันคำ
รอดโทพินน นตจตมมานนท ๗. นายเพทาย ไชคินุชิต ๘. นายร้อยตำรวจโท
สงกรานต์ ชุตมตถธิ์ ๙. นายถ่านนท สายถ้วาง ๑๐. นายใหญ่ ศวิตชาติ
๑๑. หลวงจรรตพรพิศาล

ท่านประธานขอให้เรียนตงวจา กรรมาธิการคณะนายหตงทเดรัจ
จากกาารพิจารณาเดวขอเดออก ๕ ท่านคย ๑. หดวงนรกิจบริหาร ๒. นาย
เทียม ไชยนิพนธ์ ๓. นายถ่านนท สายถ้วาง ๔. นายกิจจา อัมมสันธิ์
๕. นายเพทาย ไชคินุชิต

ประธานสภาผู้แทน : ท่านกรรมาธิการมีอะไรจะถถอง

หลวงจรรตพรพิศาล ประธานกรรมาธิการ : คคทวาง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพมเตมประมอดกฎหมายฉติพิจารณาความชานาภาทคณะ
กรรมาธิการได้พิจารณานน ท่านถ่นมาตถทเป็นกรรมาธิการได้คาตอกไป
เดวโดยหาว่าได้พิจารณารวดเรวหรือรวบรัดไป แต่คณะกรรมาธิการก็
ยอมทจะบอกวได้พิจารณาในฉนเดวเดรัจตงนจริง แต่ทงนไม่ใช้หมาย
ความว่าคจใจจะรวบรัดทหาไม่ แต่เมชนกถงฉนนเดว คณะกรรมาธิการ

ไม่ได้มาตามวงเวดานตที่ตักไปได้ไป แต่เมื่อพิจารณาแล้วไม่ขอโต้แย้งอะไรก็พิจารณาเสร็จสิ้นไป แต่ภายหลังปรากฏเหตุการณ์นั้นแล้วมีผู้นำชกเป็นกรรมมาชการเอาออกใต้ทักทองว่า ควรเพิ่มเติมข้อความอย่างไรบ้าง แต่สมควรไม่ควรมีอย่างไรบ้าง คณะกรรมมาชการเห็นด้วยไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรเพราะเห็นอสังกาแดง แต่เพื่อประนีประนอมและเพื่อความเรียบร้อย ให้กฎหมายนี้ได้สัมฤทธิ์ผลหมายของสงฆ์ที่บรรพชิตการแต่ต้นโดยชอบการพิจารณาก่อน และขอเชิญผู้มาชกที่ตักจากคณะกรรมมาชการนั้นโปรดถอยการตักเสียเพื่อพิจารณาแก้ไขให้เสร็จสิ้นไป

นายเทียม ไชยน์นันทน์ (ตาก) : คหบดีพระราชบัญญัติพิจารณาความอาญาที่แก้ไข ชาวเจ้าและคนเฝ้าและคนใหญ่ผู้น้อยชนไป สภาลงมติให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน ซึ่งชาวเจ้ากคิดว่าเขาตงจะนัดประชุมลงหน้าที่จะกำหนดพิจารณาเรื่องนี้ แต่การหาเป็นเช่นนั้นไม่คือครบกำหนดการแปรญัตติในวันที่ ๕ และวันที่ ๖ เป็นวันประชุมกรรมมาชการเพื่อพิจารณากฎหมายที่ประชุมลงหน้า ไปนัดแถววันที่ ๕ คหบดีประชุมกรรมมาชการ เช่นนั้นแล้วชาวเจ้าก็ไม่โอกาสได้รับหมายและก็ไม่รู้ ก็เลยไม่ได้มาประชุม ซึ่งการที่ชาวเจ้าเองไม่แนชคิดว่าจะเป็นตักไม่หรือชกแดง คือตามธรรมเนียมการที่จะนัดประชุมของบอกลงหน้าให้รู้ตัวบ้าง นอกชกนั้นตั้งหน้าตั้งหลังชาวเจ้าตงบ้าย ๑๖ นาฬิกาแล้วชาวเจ้าไปประชุม ณ รุ่งชนประชุมไปแต่ ชาวเจ้าตงตามคิดว่าจะเป็นตักไม่หรือไม่ ฟังตงตงนรภจจกไม่มา นายก็จจจจกไม่มา คุณเพทายจไม่มา ก็แต่คุณอะไรชก ๒-๓ คนก็ไม่มีมา แต่ฟังๆ พดกตมาตงนแต่เจ้าหน้าทหรือโดยกระทรวงแต่งตั้ง เตนเช่นชาวเจ้ากเลยตักตัก.....

ประธานสภาผู้แทน : ที่ประชุมรับฟังให้ตักออกแล้ว แล้วก็เป็นเหตุตักชกของกรรมมาชการที่จะตักออกได้ ก็ไม่มีอะไรที่จะแก้

นายเทียม ไชยน์นันทน์ (ตาก) : คหบดีหากว่ากรรมมาชการถอนไปแต่จะไม่ลาชชก ถ้าที่ประชุมจะให้ไปอย่างชาวเจ้ากไม่ชชกของหรือจะตงกรรมมาชการชกใหม่ชาวเจ้ากไม่ว่าแล้วแต่ตทประม

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บวรรัมย์) : พระราชบัญญัติฉบับนี้
 ฉบับนี้ขอเรียนทวงความจำให้ท่านสมาชิกทราบจำ เราได้ร่าง
 เสนอมาครั้งหนึ่งแต่ได้รับทักการไปแล้ว และกรรมการทำเรียบ
 ร้อยแต่ขอเสนอเข้าสภา แต่ยังไม่เห็นว่าเราได้เลือกชื่อสมาชิกใหม่ พระราช
 บัญญัติก็ตกไป เราเสนอมาใหม่เราก็เสนอมาอย่างทกรรมาธิการทำเรียบ
 ร้อยแล้ว สภาก็ได้รับทักการไปแล้วแต่ตั้งกรรมการขึ้นมาแล้ว แต่ข้อใหญ่ใจ
 ความก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร มอญนต์หนอยทกรรมาธิการคณะนี้ได้
 เปลี่ยนแปลงขึ้นมาอีก เพื่อทวงความทรงจำของท่านสมาชิกบางคนที่ไม่
 ถอดมา ขาพเจ้าขออ่านทกรรมาธิการได้เพิ่มเติมเข้ามาให้ทราบไว้

อำนาจสืบสวนความอาญา ตามที่กล่าวไว้ในวรรคต้น เมื่อ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า ท้องที่ใดมีความจำเป็นเพื่อการ
 ปราบปราม และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ดำเนินการตามระเบียบวาระไป
 ก่อน ขอให้เดชาธิการอ่าน

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๒ ขอพระราช
 บัญญัติ.....

สมาชิกในที่ประชุมร้องว่ากรรมการขอลถอนแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการขอลถอนไป

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ในเมื่อทางคณะกรรมา
 ธิการขอลถอนไปเนื่องจากมีคณะกรรมาธิการบางท่านได้ลาออกไป จะแก้
 ให้สมบูรณ์จะต้องกรรมาธิการใหม่ก็ได เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ควรจะขอมติในที่
 ประชุมว่าจะให้ถอนหรือไม่ ถ้าให้ถอนที่ประชุมไม่ตองอภิปรายต่อไป ถ้า
 ไม่ให้ถอนก็แล้วไป ไม่ควรจะอภิปรายข้ามกันอยู่ตั้งนี้ไม่ตรงกัน

นายโชติ วิษัฒ์ (สุราษฎร์ธานี) : พระราชบัญญัติ
กรรมวิธีการแดง ๑๑ นายกอนกตางคณเสี่ย ๕ นาย จะรวมหรือรวมทางก็ขอให้
ถามในที่ประชุมเสียจะยอมให้ถอนใหม่ หรือจะไม่ยอมให้ถอน ควรจะตกลง
กันเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทน : เขาเกาะเพื่อรวมบริดี

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ...
กรรมวิธีการถอนหรือไม่ถอนก็ของมีการใดกันเสียก่อน เพื่อให้เขาใจเสียก่อน
ซึ่งผมได้พูดเมื่อก่อนเพื่อจะไม่ให้พูดขาดไปพูดมาแต่จะไม่พูดขาด ขอถามพวก
ตั้งอภิปรายทางเมื่อก่อนที่กรรมวิธีการได้เพิ่มเติมคำอธิบายไว้ ...
ความผิดชญา ความผิดต่างไว้ในวรรคต้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยเห็นจากของที่ใหม่ความจำเป็นเพื่อการปราบปราม และได้ประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเรียบร้อยแล้ว ให้นายตำรวจชนนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งประจำ
อยู่ในท้องที่นั้นมาหาทำการสอบสวนได้ ...
ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๓ ปี” นักกรรมวิธีการเพิ่มเติมมาอย่างนี้ เมื่อกรรมวิธีการได้
เพิ่มเติมมาอย่างนี้กระผมก็โต้ตอบท่านไปแต่ ...
ได้เข้ามาดูจนเรียบร้อยต่อมากรรมวิธีการมาเพิ่มเติมซึ่งไปโดยของ ...
ก็อย่างเดียวกับที่สภาผู้แทนจะยอมให้เพิ่มเติมหรือไม่ให้เพิ่มเติม ถ้าไม่เพิ่มเติม
ก็ตัดทิ้งไปเหลือตามร่างเดิม ก็ถึงมือไปได้ ...
ร่างไปพิจารณาใหม่นี้

ประธานสภาผู้แทน : ...
นเรศวรว่าจะให้กรรมวิธีการถอนหรือไม่ ขอความเห็นของประชุม ...
เมื่อลงมาตรา ๔ ท่านก็พูดของท่านต่อไปได้ ขอถามที่ประชุม

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ...
ไป สมกับอภิปรายที่ว่าไม่ยอมให้กรรมวิธีการถอน ...

ประธานสภาผู้แทน : ท่านไปพูดเขามาตรา ๕ เราต้องไปที่ตะ
มาตรา เมื่อก่อนเห็นวาทกรรมมาธิการเพิ่มเติมมาใหม่ ไม่เอาอีกอย่า
เอา ในการทบทวนการขอถอนไปทรงฉบับ ที่ประชุมจะอนุญาตหรือไม่
เท่านั้นเอง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ถูกแต่
ถ้าตั้งจะอภิปรายบอกความแก้ไขเพียงเท่านี้คงไม่ควรให้ถอน เหตุผลที่จะ
อภิปรายถาม...

ประธานสภาผู้แทน : ถูกแล้ว ขอขอร้องใจท่านเห็นไม่ควรให้
ถอน มีคนเห็นว่าควรให้กรรมาธิการถอน ขอปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรให้กรรมาธิการถอน โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าให้กรรมาธิการถอนไป

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : เนื่องจากกรรมาธิการ
ไม่ได้ปรึกษาในเรื่องขอถอน ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการด้วยคนหนึ่ง จึงขอ
ขอกดงัดตนเป็นคนไป

ประธานสภาผู้แทน : ขอปรึกษาที่ประชุม

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้ารู้สึก
ดีใจอย่างมาก.....

ประธานสภาผู้แทน : เป็นดีทั้งของเรา.....

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ดีทั้งโดยวิธีที่ท่าน
ปฏิบัติอย่างนั้นไม่ใช่ดี.....

ประธานสภาผู้แทน : ท่านนั่งตงก่อน.....

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : มีนัยบ่งชี้ ท่าน
ประธาน

(นายฉ่ำ จรรย์เนตรหัวเราะ)

ประธานสภาผู้แทน : นนหรือเป็นภรรยาที่ท่านแต่งตั้งต่อสภา

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : เพราะการปฏิบัติ
ของท่านประธานปฏิบัติไม่เป็นธรรม.....

ประธานสภาผู้แทน : ท่านทำไมไม่ฟ้อง

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ยกมือ ไม่ใช่ถูก
งาน ไม่ใช่เกาะ ยืน ยกมือยกเรียบบร้อย

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญนั่ง ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
มีเหตุอยู่บ้าง ที่ประชุมเห็นควรตั้งชื่อหรือไม่

นายโชติ วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ตั้งชื่อ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองคำ อิศราชวิน (เชียงใหม่) : เพื่อให้ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ได้คลอดออกไปโดยถูกต้องสมบูรณ์ ข้าพเจ้าเห็นสมควรว่าตั้ง
คณะกรรมการขึ้นใหม่ ยุบหมดตั้งใหม่ ใครเห็นด้วยไปตรวจรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอว่าควรตั้งชื่อและให้ผู้
ยุบกรรมการ

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการ
ประชุมตั้งขึ้น ข้าพเจ้าคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้พูดในประเทศ มีคนเสนอให้ตั้งขอม
มีคนเสนอให้ยุบกรรมการเก่า ท่านจะเสนออะไรอย่างหนึ่งหรือฉันขอสันนิษฐานใครก็ตาม
มา จับฉันทิ้งไป

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ด้วยเหตุและผลตั้ง
นายทวดดาวแดง ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะยกเรื่องอันชนมาพิจารณาดีกว่าที่จะเอา
กฎหมายฉบับประกาศใช้ และไม่ใช้ตั้งกรรมการใหม่

ประธานสภาผู้แทน : นี่ถึง คุณไปนอกประเทศ เสียเวลา
เวลาทดลองเดยามามากแล้ว มีประเด็นว่าฝ่ายหนึ่งตั้งขอม อีกฝ่ายหนึ่งตั้งกรรมมา
ธิการใหม่เสียทีเดียว

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้า....

ประธานสภาผู้แทน : นี่ ขอโทษ เดียวให้คนมาเชิญท่าน ควร
ส่งสารถึงสภาของชาติ ไม่ใช่ถึงภาคคุณแล้ว มาแต่ต้นสำนวนให้สั้นๆ ขอให้หนึ่งตั้ง

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : ไม่ได้แต่ต้นสำนวน

ประธานสภาผู้แทน : นี่ถึง

นายฉ่ำ จรรย์เนตร (นครศรีธรรมราช) : พูดเพื่อให้ทั้งสอง
เกิดขึ้นแก่ชาวเราคนไทย ไม่ใช่กักกอน....

(ประธานเคารพขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : ขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นควรตั้ง
กรรมการใหม่ โปรดชุมนุม
มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งขอมที่ออกไป โปรด
ชุมนุม
มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันตั้งกรรมการใหม่ กรรมการ
วิสามัญมีจำนวนเท่าไร

นายใหญ่ สวัสดิ์ชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าคิดว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จะแก้ไขหรือไม่ก็น่าจะมีปัญหาอีกนิดเดียวจะเพิ่มตามกรรมมาธิการหรือจะย่นตามร่างเดิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ตั้งกรรมมาธิการเดิมดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งกรรมมาธิการเดิมดีกว่า ท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

นายร้อยตำรวจโท สงกรานต์ อุดมสิทธิ (เพชรบูรณ์) : กฎหมายนี้แก้ไขใหญ่โตอะไรมากมายที่จะมกรรมมาธิการทั้งสภา และเพื่อเห็นแก่ดีของเราเถอะ ไม่ควรจะยุ่งเหยิง เรื่องเล็กน้อยไม่ควรจะขาดไป ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีกรรมมาธิการเท่าที่กำหนดแยกพอแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอกรรมมาธิการเดิมดีกว่า และมีผู้เสนอกรรมมาธิการเท่าจำนวนเก่า ขอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นควรมีกรรมมาธิการเท่าจำนวนเก่าโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรมีกรรมมาธิการเดิม สภาโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเท่าจำนวนเดิม คือ ๓๓ คน การเสนอขอจะขอ ๓๓ ข้อ หรือว่าจะเสนออยู่ตรงไหน

นายบุญมี ปารมวงศ์ (ลพบุรี) : ขอเสนอเพียง ๓๓ ข้อ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น โปรดกรุณาเสนอขอ

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ ๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอ ๔

นายใหญ่ สวิตชาติ (นครสวรรค์) : กฎหมายฉบับนี้แปลกอยู่
อย่างหนึ่ง เหตุที่กรรมาธิการได้ออกกันเป็นระนาวกก็เพราะว่ากรรมาธิการฝ่ายรัฐบาล
มากเกินไป ถ้าจะให้แค่ตัวข้าพเจ้าคิดว่าเขาแต่หกก็พอ อย่าเอาได้ถึง เขาแค่ ๓
คน นายพเจ้าว่า

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ไม่ขัดข้อง แล้วแต่จะพอใจ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น โปรดเสนอชื่อ

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลขอเสนอ ๓ คน คือ ๑. นายพดด้วงจโท หาดวงชาติตระการโกศล ๒. นาย
ท้วม แรงขำ ๓. หาดวงชรรตพรพิศาล

นายลาภ เงินดี (สมุทรสาคร) : ข้าพเจ้าเสนอ หม่อมราชวงศ์
เสนีย์ ปราโมช

มีตมาชิกรับรอง

หลวงนรกิจบริหาร (ฉะเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายกิจจา
วัฒน์สินธุ์

มีตมาชิกรับรอง

พลโท ชิต มั่นศิลป์ สีนาคโยธารักษ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอ
เสนอ หลวงนรกิจบริหาร

มีตมาชิกรับรอง

นายเพทาย โชตินุชิต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพดด้วง
ตรี เผ่า ศรัยานนท์

มีตมาชิกรับรอง

นายภู เนาวรังสี (นครพนม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเทียม
ไชยนิพนธ์

มีตมาชิกรับรอง

นายอิน สืบนุการณ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายร้อย
ตำรวจโทสงกรานต์ อุดมดีทช

มีตมาชิกรับรอง

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชิงราย) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายฉ่ำ
จำรัสเนตร

มีตมาชิกรับรอง

นายเปี่ยม บุญชะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
อธิบดีกรมอัยการ

มีตมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว

เลขานุการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการชุดใหม่นี้ ๑. นายพด
ตำรวจโทหลวงชาติ ติระการโกศล ๒. นายท้ว แรงจำ ๓. หลวงบรรณพรพิศาล
๔. หม่อมราชวงศ์ เถนีย์ ปราโมช ๕. นายกิจจา อัมมพันธ์ ๖. หลวง
นรกิจบริหาร ๗. นายพดตำรวจตรี เผ่า ศรียานนท์ ๘. นายเทียม ไชยนิพนธ์
๙. นายร้อยตำรวจโท สงกรานต์ อุดมดีทช ๑๐. นายฉ่ำ จำรัสเนตร ๑๑. หลวง
บรรณพรพิศาล

ประธานสภาผู้แทน : ประชุมคดีภายใน ๓ วัน

นายใหญ่ สวัสดิ์ชาติ (นครสวรรค์) : ผมเป็นเจ้าของเรื่องและเป็น
กรรมการแล้ว ไม่มีปัญหาอะไร ขอวันเดียวก็พอ

มีตมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ผมเสนอวันเดียว ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่น ถือว่าประชุมคดีภายใน ๓ วัน

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : เกต้าง ได้รับบาร์ม
เป็นกรรมการ ได้โปรดปรานขอถอนเพราะไม่ถ้ามารถจะพิจารณากฎหมาย
ฉบับนี้ได้ กต้าวคยมนัดบั้น

ประธานสภาผู้แทน : คุณฉ่าง ขอลอนแต้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลเรือ
ตรีถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์
มั่งมาชิกบริบรอง

เลขาธิการรัฐสภา : กรรมาธิการที่ถูกต้องเช่นนี้แทนคุณฉ่าง คือ
พลเรือตรี ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทน : เราได้ประชุมกันมากพอแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์	ผู้จดรายงาน
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	"
สุรินทร์ ถพดาก	"
สุรินทร์ จิตรภัก	"
ศิริ มนต์ไครเวศ	"
ฮารวดีน สุนทร	"
โฉมเฉลา ถพดาก	"
โชค คุปตวาทีน	"
จิตร นิตะไพจิตร	"
สุพงศ์ ศิริพนเกียรติ	"
เดก จารุณ	"
สมชาย ศุกรสมิต	"

เจริญ ปัทมาโร
เลขาธิการรัฐสภา

ราชธรรมนิเทศ
ประธานสภาผู้แทน